

naše MUTĚNICE

velikonoční

Zpravodaj Rady obce NAŠE MUTĚNICE. Povoleno OÚ Hodonín pod č.j. MK ČR E 12437

Vydává Rada obce Mutěnice.

Red. rada: šéfredaktor - Pavel Trávník, redaktori - Dagmar Marková, Markéta Gáborová,
ing. Jaroslav Mihola, Ladislav Prčík, Vladimír Trávník.

Sazba a tisk: Tiskárna LELKA, Dolní Bojanovice. Náklad 1200 ks. Uzávěrka tohoto čísla 21. 3. 2007.

2007 ZPRAVODAJ
RADY OBCE

*Velikonoční svátky nejsou jenom svátky radosti,
ale i zamyšlení, svátky naděje.*

ZPRÁVY Z RADNICE

Podle kalendáře začalo jaro, ale počasí si až teď vzpomnělo, že vlastně nebyla žádná zima a tak až teď ukázalo, jak to mělo být po celou zimu. Doufáme, že to byla jenom ukázka a jaro propukne se vším dobrým, co k němu patří.

Nové zastupitelstvo obce zahájilo naplno své volební období a ještě na sklonku roku 2006 schválilo rozpočet, v němž mimo běžné věci schválilo i investiční akce na rok 2007, a protože zima byla mírná tak jsme na nic nečekali, a úkoly jsme začali plnit hned začátkem roku. Konkrétně jsme pokračovali na dobudování II. etapy skládky, která je v této chvíli už zkolaudovaná a připravená k ukládání odpadu a je jen otázka času, kdy se ukládání přesune do této části skládky.

V lokalitě Vinařská a Přední Hora je taky živo. Na Vinařské se buduje vodovod a v Přední hoře zase kanalizace. I když nám naše úsilí na čas ztížilo počasí v podobě sněhu a deště, práce pokračují. Tady bych všechny rád poprosil o tolerantnost a trpělivost, protože „marastu“ je tam opravdu

hodně. Já ale věřím, že konečný výsledek nechá zapomenout na všechny peripetie.

V současné době probíhá výběrové řízení na dodavatele stavby na ulici Dily, kde se vybuduje nová vozovka i chodník. Myslím si, že druhá polovina dubna bude na této ulici už pracovní.

Pokračovat budeme i ve zpevňování dalších polních cest mezi vinohrady.

Jsem rád, že jsme nechali instalovat tři orientační měřiče rychlosti na příjezdech do naší obce, protože to určitě přispělo k větší bezpečnosti nás všech, ale hlavně našich dětí.

Pro větší bezpečnost v noci v obci jsme nechali vyměnit veřejné osvětlení v ulici Nová a určitě v postupné výměně osvětlení budeme pokračovat i v dalších letech.

Přeji Vám klidné velikonoční svátky a pohodu v těchto jarních měsících.

Petr Bíza
místostarosta obce

Usnesení z II. veřejného jednání Zastupitelstva obce Mutěnice ze dne 21. prosince 2006

A. ZO vzalo na vědomí:

1. Diskusi o stavu KD a doporučuje hledat řešení ke zlepšení stávajícího stavu

B. ZO schválilo:

1. Jednací řád ZO dle návrhu s doplněním diskuse přítomných občanů na jednání ZO

2. Obecně závaznou vyhlášku obce Mutěnice č. 3/2006 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů
3. Rozpočtové opatření č. 4 a to příjmy ve výši 6.682.300,- Kč a výdaje ve výši 2.861.900,- Kč

4. Nákup speciálního cisternového automobilu KAROSA, typ CAS K 25-L 101 pro Hasičský sbor Mutěnice od obce Žarošice dle návrhu kupní smlouvy
5. MPZ č. 14/2006 prodej částí pozemku p.č. 2463/61 a p.č. 2463/62 v k.ú. Mutěnice p. Zdeňku Lysému Mutěnice 1212 za účelem přístupu k vykoupeným pozemkům a jejich scelení za cenu dle znaleckého posudku
6. MPZ č. 18/2006 prodej pozemku p.č. 917/5 v k.ú. Mutěnice manželům Štěpánkovým, Mutěnice 788 na dotvoření zahrady za cenu 44,-Kč/m²
7. MPZ č. 21/2006 převod pozemků p.č. 820/7, 820/6 a 820/3 z majetku státu do majetku obce o celkové výměře 182 m². Pozemek tvoří komunikaci v ulici U Kostela a Veselá.
8. Stažení MPZ č.20/2006 a 23/2006 z bodu jednání
9. Odměny za výkon funkce neuvolněným členům Zastupitelstva obce Mutěnice dle předloženého návrhu. Odměny budou vypláceny neuvolněným členům ZO ode dne 22.12. 2006
10. Rozpočet obce na rok 2007 s celkovými příjmy ve výši 52.672.000 a celkovými výdaji ve výši 60.723.600 jako schodkový s tím, že schodek bude krytý zůstatkem peněz na účtech Obce Mutěnice

C. ZO uložilo:

1. Starostovi obce podepsat Smlouvu s obcí Žarošice na nákup automobilu pro Hasičský sbor Mutěnice
2. RO hospodařit v roce 2007 v souladu se schváleným rozpočtem obce Mutěnice na rok 2007
3. Jednateli Skládky Hraničky s.r.o. zpracovat návrh výše stočného na rok 2007 pro jednání VH a doporučuje navýšení o 1,- Kč/m³

D. ZO pověřilo:

1. RO provedením nezbytně nutných rozpočtových opatřeních do konce roku 2006.

Usnesení z III. veřejného jednání Zastupitelstva obce Mutěnice ze dne 20. března 2007

A. ZO vzalo na vědomí:

2. Kontrolu úkolů z minulého jednání zastupitelstva obce
3. Informaci o průběhu řešení využití budovy staré základní školy

B. ZO schválilo:

1. Odměny za výkon funkce neuvolněným

členům Zastupitelstva obce Mutěnice dle předloženého návrhu. Odměny budou vypláceny neuvolněným členům ZO ode dne 1.4. 2007

2. MPZ č. 14/2003 prodej částí pozemku PK p.č. 1678/7 a p.č. 1678/11 v k.ú. Mutěnice za cenu 110,-Kč/m² paní Josefě Bartoňové Mutěnice 417, za účelem scelení stavební parcely
3. MPZ č. 16/2006 prodej pozemku p.č.

- 162/7 v k.ú. Mutěnice dle GP za cenu 110,-Kč/m2 manželům Doubravovým, Mutěnice 148, na dotvoření stavebního pozemku
4. MPZ č. 20/2006 prodej pozemku p.č. 1662 v k.ú. Mutěnice o výměře 307 m2 za 110,- Kč/m2 manželům Zimolkovým, Mutěnice 396
  5. MPZ č. 23/2006 prodej pozemku p.č. 1668 v k.ú. Mutěnice o výměře 102 m2 za 110,- Kč/m2 manželům Konečným, Mutěnice 337 za účelem rozšíření dvorního traktu
  6. MPZ č. 24/2006 prodej pozemku p.č. 1947/12 a 1947/13 v k.ú. Mutěnice o celkové výměře 124 m2 za 44,- Kč/m2 panu Svatoslavu Rozehnalovi Mutěnice 400. za účelem rozšíření předzahrádky budoucího RD
  7. MPZ č. 2/2007 prodej pozemku p.č. 1716 v k.ú. Mutěnice dle GP za 110,- Kč/m2 manželům Bravencovým, Mutěnice 178. za účelem dotvoření stavebního místa pro RD
  8. MPZ č. 4/2007 prodej pozemku p.č. 1678/12 v k.ú. Mutěnice o výměře 3m2 za 110,- Kč/m2 manželům Bravencovým, Mutěnice 178. za účelem dotvoření stavebního místa pro výstavbu RD
  9. Revokaci usnesení z XII. veřejného jednání Zastupitelstva Obce Mutěnice ze dne 20. března 1997 a to MPZ č. 3/97 z důvodu odstoupení původních zájemců
  10. MPZ č. 3/2007 prodej pozemků p.č. 3009, 3010, 3011, 3017, 3022 v k.ú. Mutěnice o celkové výměře 5.946 m2 panu Miroslavu Jagošovi, Mutěnice 260, za účelem podnikání ve vinařství. Cena za 2000m2 pod stavbou je 110,- Kč za 1m2, zbytek 3946M2 dle BPEJ
  11. MPZ č. 5/2007 prodej pozemku p.č. 282/2 v k.ú. Mutěnice o celkové výměře 72m2 za 110,- Kč/m2 panu Jiřímu Břešovi, Mutěnice 1073. za účelem dotvoření stavební parcely pro budoucí výstavbu RD
  12. MPZ č. 6/2007 prodej pozemků p.č. 282/3 a 282/5 v k.ú. Mutěnice o celkové výměře 79m2 za 110,- Kč/m2 panu Milanu Břešovi, Mutěnice 1073. za účelem dotvoření stavební parcely pod garáží a příslušenstvím RD
  13. MPZ č. 7/2007 směnu pozemků p.č. 2931/1 v k.ú. Mutěnice o výměře 228 m2 ve vlastnictví obce Mutěnice za p.č. 2932/2 o výměře 102 m2 ve vlastnictví Ladislava Dubiny a doplatek dle BPEJ
  14. MPZ č. 8/2007 výkup pozemků p.č. 416/8 – Marie Miklicová, Mutěnice 112, p.č. 461/1,3 – manželé Kratochvilovi Mutěnice 1066, p.č. 416/2,4,5 – Lubomír Havlík, Mutěnice 1198, p.č. 416/6,7 – Miroslav Miklík, Mutěnice 20 vše v k.ú. Mutěnice o celkové výměře 579 m2 za cenu dle znaleckého posudku za účelem narovnání vlastnických vztahů pod panelovou cestou
  15. Smlouvu mezi Obcí Mutěnice a JMP Net, s.r.o. Plynárenská 499/1 657 02 Brno o prodeji movité části rozvodného plynárenského zařízení STL plynovod PE DN 63 v délce 56,2 m za cenu 80.000,- Kč
  16. Smlouvu o zřízení věcného břemene k nemovitosti mezi povinným Obcí Mutěnice a oprávněným Vodovody a kanalizace Hodonín dle návrhu
  17. Rozpočtové opatření č.1 na straně příjmů 6.933.200,- Kč a na straně výdajů 6.900.000,-

18. Obecně závaznou vyhláškou č. 1/2007
19. Obecně závaznou vyhláškou č. 2/2007

C. ZO uložilo:

1. Starostovi obce podepsat Smlouvu s JMP Net, s.r.o. Plynárenská 499/1 657 02 Brno o prodeji movité části rozvodného plynárenského zařízení STL
2. Starostovi obce podepsat Smlouvu o zřízení věcného břemene k nemovitosti mezi povinným Obcí Mutěnice a oprávněným Vodovody a kanalizace Hodonín
3. RO vypracovat podmínky prodeje staré budovy školy a přilehlých pozemků a předložit ke schválení ZO

Skládka Hraničky, spol. s r.o. Mutěnice

Tříděný odpad.

Správné třídění odpadů nám zajišťuje čistší životní prostředí, šetří suroviny, redukuje množství odpadů ukládaných na skládku a umožňuje využití odpadů.

V současné době je v naší obci zaveden základní systém třídění prostřednictvím barevných kontejnerů rozmístěných po obci a dále prostřednictvím barevných pytlů. Třídí se bílé a barevné sklo, papír, plasty a nápojové kontejnery.

Nebezpečné odpady, včetně výrobků po ukončení jejich životnosti (tzv. elektrozařízení) mohou občané naší obce zdarma přivést na skládku, kde bude uloženo zvlášť a pak předáno oprávněné firmě. Abychom občanům usnadnili likvidaci nebezpečných odpadů, připravujeme svoz tohoto odpadu našimi pracovníky. Toto bude včas zveřejněno v kabelové televizi a místním rozhlasem.

Tříděný odpad z naší obce končí ve sběrném dvoře TESPRA s.r.o. v Hodoníně. Zde byla v loňském roce dána do provozu nová moderní technologická třídící linka. Na této lince se ještě odpady ručně dotřídí. Pracovníci třídírny nás žádají, aby třídění odpadů

byla věnována dostatečná pozornost, aby v jednotlivých barevných nádobách a pytlích byly vždy jen ty odpady, které tam patří.

Co ukládat do barevných kontejnerů a barevných pytlů?

PAPÍR - modré pytle:

a) co tam patří: kartonové a lepenkové obaly, noviny, časopisy, katalogy, letáky, knihy, sešity, papírové obaly, kancelářský papír, papírové sáčky a tašky

b) co tam nepatří: znečištěný (zejména mastný) papír, nápojové kartony, papíry potažené fólií, voskový, dehtový a asfaltový papír, potahované obaly z mražených potravin, tapety, fólie, termopapír, nálepky, etikety, fotografie, fotonáhod, pohlednice, dětské papírové pleny, hygienický papír (na př. kapesníky), krabičky od cigaret s celofánovým obalem

c) co se z něj dále vyrábí: v papírnách se z něj vyrábí opět papír

PLASTY - žluté kontejnery a žluté pytle

a) co tam patří: PRT láhve od nápojů, plastové obaly od potravin, láhve a obaly od

MNOŽSTVÍ ODPADŮ VYTVOŘENÝCH V NAŠÍ OBCI V ROCE 2006:

Uloženo na skládce:

směsný	146,850 tuny
inertní odpad – stavební odpad, zemina	1.430,120 tuny
směsný komunální odpad	1.158,680 tuny

Předáno do sběrného dvora TESPRA Hodonín:

nebezpečný odpad	5,390 tuny	
papírové obaly	2.631 pytlů	32,192 tuny
plastové obaly	4.366 pytlů + nádoby	21,327 tuny
skleněné obaly	nádoby	30,142 tuny
kompozitní obaly	1.485 pytlů	1,820 tuny

čisticích prostředků a kosmetiky, plastové sáčky a tašky, balící fólie, plastové kanystry, polystyrén, čisté (vymyté) kelímky od potravin (od jogurtů, másla a pod.),

- vše řádně vypláchnuto a umyto

b) co tam nepatří: znečištěné plasty (např. kelímky od jogurtů, tuků, ale i olejů), obaly se zbytky potravin, hračky, obaly z PVC, podlahové krytiny (linoleum), trubky (novodur), hadice, kabely, CD, diskety, kazety, plastový zdravotnický materiál (pozor to je N-odpad)

c) co se z něj dále vyrábí: nové PET-láhve, vlákna do oděvů, odpadkové koše, zahradní nábytek, palety, zatravnování dlažby, protihlukové stěny a pod.

SKLO - bílé kontejnery (bílé sklo) a zelené kontejnery (barevné sklo)

a) co tam patří: nevratné láhve (např. od vína nebo lihovin), sklenice bez obsahu potravin (např. od zavařenin, džemů a pod.), skleněné obaly, vždy bez uzávěru a obsahu (např. flakony od parfému), tabulové sklo malých rozměrů nebo střepy

b) co tam nepatří: zrcadla, drátěné sklo, olověný křišťál, žárovky, zářivky, úsporné žárovky, keramické výrobky (např. hliněné, porcelánové nebo kameninové), skleněné nádobí (varné sklo), tvrzené sklo (ze dveří, nábytku apod.), autosklo

c) co se z něj dále vyrábí: opětovně se používá na výrobu skleněných výrobků

NÁPOJOVÉ KARTONY - oranžové pytle

a) co tam patří: všechny čisté (vypláchnuté) nápojové kartony

b) co tam nepatří: papír (včetně papír. obalů od bonboniér), plast, sklo, potraviny, atd.

c) co se z nich vyrábí: oddělí se papír od hliníkové nebo plastové fólie a každá komodita se dále zpracovává odděleně nebo se nápojové kartony celé rozdrtí a slisují ze v izolační stavební desky

Množství separovaného odpadu se v naší obci rok od roku zvyšuje. Za uvědomělost a velkou snahu většiny občanů je třeba poděkovat a jen tak dál!

*Jan Němec
jednatel společnosti Skládka Hraničky*

Z galerie Mutěňáků

RÁD ŽIJU, RÁD ZPÍVÁM, SU MUTĚŇÁK TĚLEM I DUŠÍ

(Separát z CURRICULUM VITAE RNDr. Josefa Vaculíka)

Velikonoce, Bílá sobota, rok 1930. Nad malou chaloupkou s hliněnou podlahou, svátečně vyzdobenou žlutým pískem, zakroužil čáp a manželům Anně a Josefu Vaculíkovým přinesl v malém uzlíčku kluka. Dali mu po tatínkovi stejné jméno. Asi za rok se malá rodinka přestěhovala do rozestavěného domu na Nové Čtvrti. Tak jim, možná tentýž čáp, přidal ještě jednoho kluka, Bohuslava... Tady jsme společně prožili dětství, s mnoha radovánkami i lumpárničkami. Prvním učitelem byl pan

učitel Schejbal. Na stole měl ukazovátka, to používal, ale úplně jinak. Jeho vyučovací metoda byla nadmíru účinná. Škoda, že se od dni dnes upustilo...

Pak přišla okupace. Němci nařídili – od zítřka se bude jezdit vpravo – a jezdilo se. Jedině na železnici Břeclav – Přerov se i dnes jezdí vlevo...

Taky školství dostalo změn: Do měšťanky nastupovaly dvě třídy. Čtvrtáci do první, a my, páťáci, hned do druhé třídy. Obchodní školu jsem znal jenom z přijímacích zkoušek. Taky tu Němci zavřeli...

Co teď? Řešení se našlo ve Velké nad Veličkou; v drogerii u pana Pavlátky. Plno šuplíků, dóz, krabic a léčivých bylin. Ty jsem sbíral po velických lukách. Taky temná komora, filmy, obrázky. Mládež při vaření trnek, klavír u babičky a plno jiných vzpomínek...

Blížila se válečná fronta a útek domů. Poslední vlak končil v Kyjově. Následoval pochodák do Mutěnic.

Vojna je nesmyslná, krutá! Ustupující Němci nechávali za sebou spoušť. Rozstřílené kolejnice, vagóny, vyhozené mosty a nevybuchlá munice. Tak přišel o život můj bratranec Staňa Zálejský..

Obrovským úsilím se podařilo zprovoznit železnici a opravit důležité mosty. Aznovu do Velké. Vlak končil tentokrát ve Veselí. Dál už jenom pěšky přes Blatnici a Louku. Viadukt u Lipova nebyl ještě dlouho opraven. Bylo to daleko...

Do učení mě vzali v drogerii Chmelík v Hodoníně. Poznal jsem výrobu sirupů, trestí, mýdla a mnoha dalších látek. To mě přivedlo na Vyšší průmyslovou školu chemickou v Brně a po maturitě na Přírodovědeckou fakultu Masarykovy university, obor chemie. V roce 1955 jsem dokončoval diplomovou práci a zároveň jsem se oženil. Umístěnku jsem dostal do Krajské hygienicko epidemiologické stanice v Hradci Králové. Žádost o přidělení bytu, 14 tisícovek a něco. Nakonec mi vrátili umístěnku

a já zakotvil v EHO Hodonín. Chemická laboratoř, vodní a uhelné hospodářství. Byt v Bažantnici...

V roce 1958 mě kádrovák EHO „prohrál“ kádrovákovi JML /Mutěňákovi Frantovi Uhrovičovi/. Dojžděl jsem do laboratoře lignitových dolů v Ratiškovcích. Po dvou letech mi bylo svěřeno Oddělení technické kontroly.

Ředitel JML, ing. Helštýn, tedy, aby jeho podřízení neměli dlouhou chvíli, rád přiděloval další úkoly: Tak jsem zpracovával poznatky o sušení a spalování uhlí na dole Tomáši, patřící kdysi Tomáši Baťovi, kde se rovněž vyráběly saze pro gumárenský průmysl. Další zadaná úloha: „briketování uhlí“. Uskutečnil jsem řadu zkoušek, především na Sokolovsku v Habartově. V Ostravě se zkoušelo dobývání uhlí pomocí vodních děl a následná těžba čerpadly uhlím z dolu na povrch. S tím souvisel můj následný úkol: hydraulická doprava uhlí z dolů do EHO. V odborné literatuře byla zmínka o této metodě na Ukrajině...

S malou skupinkou spolupracovníků jsem byl poslán do Kyjeva k získání potřebných informací. V Kyjevsko-

pečorské lávře /klášteře/ jsem měl možnost navštívit mši patriarchy pravoslavné církve. Odtud mám představu o Očistci: Ohromný kostel rozdělený na část oltářní – Nebe /slavnostní roucha, zlaté pomůcky, velký orchestr a dvousetčlenný pěvecký sbor/; a na Očistec – mnohem větší chrámovou část, plnou vousatých mužů v láptích /jen s hadrovými zábalami nohou/ a žen, s ranci životních potřeb. Seděli, leželi, ba i spali, hlavně čekali na spásu svých duší.

Tehdejší Leningrad s Petropavlovskou pevností, s desítkami vodních fontán, Aurora, obrazárna Ermitáž. Moskva s velkolepým metrem, Bolšoj těatr, trosky sestřeleného letadla U-2. Pochopitelně Rudé náměstí s mauzoleem, tehdy s dvojicí Lenin a Stalin...

Vedoucí pracovníci JML absolvovali kurzy němčiny a někteří i angličtiny. Tak mě srpen 1968 zastihnul v Anglii, v září jsem se vrátil domů. Nahlédl jsem tedy i do světa západního a měl jsem být spolu s vedením dolu propuštěn. V té době však už bylo rozhodnuto o výstavbě První Máj II. Jediným způsobem, jak stavbu rozjet, bylo použití metody zmrazo-

vání hornin. Z pracovníků, kteří byli s touto metodou obeznámeni, jsem zůstal jenom já sám a propuštěn jsem nebyl. Dostal jsem za úkol zpracovat projekt, sehnat potřebné zařízení, zajistit instalaci, zabezpečit provoz a patřičnou kontrolu při hloubení až do konce výstavby dolu. Metody zmrazování hornin bylo pak ještě použito při výstavbě dolu Mír v Mikulčicích. To jsem pracoval už ne jako vedoucí Odboru vývoje a technické kontroly, ale jen jako vedoucí oddělení, i když se stejnými povinnostmi...

Su Mutěňák tělem i duší! Tady jsem prožil své mládí a jako důchodce jsem se vrátil domů.

Už v 17 letech jsem hrával fotbal za Mutěnice. To ještě za éry Ilčíků, Linhartů a Joichů. Déle jak 15 let. Většina spoluhráčů už kope teda tam nahoře, snad s andělíčkami. Z těch, tu ještě dole, připomenu třeba Jana Chludíla, Ladu Hrabce, Frantu Ilčíka, a z mladších snad Vaška Konečného, Petra Nováka, Martina Mokrušu...

Permanentně šťastně ženatý su už 51 let, máme dceru a syna, sedm vnoučat...

Toť vše! A ptáš se – co jako důchodce? Rád ochut-

nám dobré víno, baví mě práce na vinici. Miluji klasickou hudbu, no a pěkné písničky; všechny, především ale ty naše, slovácké. Rád si je občas i zazpívám...

Vážím si dobrých, pracovitých lidí, kteří se nebojí života a něco dovedou.

Pepa Vaculík

Dodatek zpovídajícího:

Nic moc jsem nemusel upravovat. Kdybych něco, jen by to narušilo tuto část z krásného vyprávění o svém bohatém, pestrém životě našeho nejrespektovanějšího člena Mužáků z Mutěnic.

Bud' zdrav věčný optimista, zdroji nově objevených

písniček, zkušeností, rad, ba i moudrostí, sólisto, veselá kopo, milý náš Pepo!

Ať ti to ještě dlouho pěkně zpívá, je přáním všech tvých spoluzpěváků.

Z jejich iniciativy: Ing.

Jaroslav Mihola

ŠKOLSTVÍ

ŠKOLNÍ PLES UZAVŘEL SEZÓNU

Letošní ne příliš bohatou mutěnickou plesovou sezónu první únorovou sobotu uzavřel ples Klubu rodičů a ZŠ a MŠ Mutěnice. Stalo se tak už tradičně slavnostním předtančením polonézy žáků devátých tříd, zanedlouho opouštějících školní lavice.

Čtyři měsíce nácvičku utekly jako voda a už tu byla ta dlouho očekávaná, ale zároveň i obávaná, generální zkouška. Celý týden před ní a plesem jsme spíše přežívali, než žili. Každou přestávku, někdy i v hodinách, se nemluvalo o ničem jiném, než o polonéze. Už snad po sté jsme si vyprávěli, jaký bude mít kdo účes a diskutovali jsme, jak o chlapeckém, tak i dívčím oblečení. Páteční vycouvání, v den veřejné generálky,

už opravdu nestálo za nic. Všichni jsme byli ponořeni do svých hlubokých úvah, co by se stalo, kdybychom zapomněli některý z kroků. K optimismu jsme měli všichni hodně daleko. Před začátkem generální zkoušky nás čekalo ještě oblékání a vyzkoušení tance v širokých sukních dívek. V kulturním domě již čekali kluci v různých košilích a motýlcích -taky jako ze škatulky.

Všichni ztichli a zůstali se na nás s úžasem dívat.

My, dívky, jsme ovšem byly také překvapené z nezvykle upravených tanečních partnerů. Když z nás úžas opadl, mohli jsme si společně celou polonézu ještě několikrát přezkoušet, a tím se ujistit, že jsme vše opravdu dobře

nacvičili. Ovšem ani tohle zkoušení se neobešlo bez malého problému. Jedné z dívek se nečekaně utrhla knoflíček u šatů, a tak jsme rychle sháněli spinací špendlík na sepnutí, což se nám podařilo, a tak byl problém vyřešen. Poté jsme se šli schovat před pátečními návštěvníky do chladné místnosti, kde jsme stáli seřazení, s roztřesenými koleny, která se určitě netrásla jen zimou. S napětím jsme čekali, až přijde náš čas. Do sálu se nahrnulo během pár minut téměř tři sta diváků a sál byl v momentě zaplněn.

A zatímco my jsme tančily polonézu, paní kuchařky z naší školní jídelny měly plné ruce práce. Měly za úkol připravit občerstvení pro

návštěvníky sobotního plesu. Byly to již tradičně obložené chlebičky, kterých vyrobily kolem 400 a samozřejmě nemohly chybět také mutěnické koláčky, kterých bylo více jak 700. Je jasné, že se paní kuchařky musely u tohoto všeho pořádně zapotit, ale je nutno podotknout, že jejich snaha se opravdu vyplatila a po jejich výtvorech se na plese jenom zaprášilo.

I letošní tombola byla opravdu bohatá, ostatně jako minulý rok. Bylo zde na 260 cen. Od maličkostí, které určitě taky potěší svého výherce, až po drahou elektroniku.

V sobotním dopoledni se v kulturním domě konaly rozsáhlé přípravy na ples. My, deváťáci, jsme spolu s dospělými zdobili sál, tentokrát v duchu sladkostí. Odvážnější z nás, tedy chlápci, se nebojácně vrhli na výzdobu stropu, přičemž museli stát na ne zrovna nízkém žebříku. Nikomu se však, až na malé škrábnutí, nic nestalo.

Večer jsme se všichni opět sešli před osmou hodinou na obecním úřadě. My dívky o trochu dříve, abychom se stihly převléknout. Paní učitelka nás všechny zkontrolovala a mohlo se jít na horký parket.

Ve vstupu do kulturního domu se nám všem zatajil dech a kolena se stejně, jako před generální zkouškou, roztřásla trémou. Mísily se v nás pocity štěstí, strachu a nervozity. Stáli jsme před sálem plným rodičů a známých a čekali na první tóny skladby, abychom mohli konečně předvést tak dlouho nacvičovaný tanec. Všichni jsme byli nervózní, ale vzájemná podpora nám pomohla a strach opadl.

Po odtančení polonézy a závěrečném potlesku jsme všichni vzali připravené růže a šli je předat a zároveň poděkovat našim maminkám za to, že nám umožnily tohle prožít. Prožít jeden z největších zážitků našich dětských let, na který určitě nezapomeneme. A protože to nebyla zrovna levná záležitost, velké poděkování bylo opravdu na místě. Velkou kytici si jistě zasloužily jak paní ředitelka, tak i paní učitelky za trápení při nácvičce.

Poté nás čekalo již tradiční sólo rodičů. Parket byl zcela zaplněn a o místo byla někdy nouze. Chlápci vzali do kola své maminky a děvčata pro změnu tatínky. A že někdy kroky nevyšly tak, jak by měly? Nevadí. Rodiče nám to všem určitě rádi odpustili.

Další sólo patřilo pro změnu našim učitelům.

A co že následovalo pak? Bylo to premiérové slavnostní šerpování deváťáků. Protože jsme chtěli, aby se na náš ročník hned tak nezapomnělo, až opustíme základní školu a něco tu po nás zůstalo i nadále, zavedli jsme novou tradici. Tím je právě tohle šerpování. Nastoupili jsme na parket. Naše třídní učitelky a paní učitelky, které nás učily na prvním stupni, nám slavnostně předaly šerpy s nápisem Absolvent ZŠ, které jsme si poté odnesli domů. A jak jsem si všimla, některým maminkách ukápla i nějaká ta slza. Zda to bylo pýchou na své dítě, nebo něčím jiným, nevím.

A co by to byl za ples bez dámské volenky. A přišli jsme opět s něčím novým. Většinu žen vějíře mile překvapily a již se těší na jejich použití v horkých letních dnech.

A co říci na konec? Snad jenom to, že ples byl nezapomenutelným zážitkem pro nás všechny a to nekonečné nacvičování a nervy za to opravdu stály. Většina z nás by si vše zopakovala ještě jednou.

Žáci devátých tříd

SEDMÁCI A OSMÁCI V MUZEU V KROMĚŘÍŽI

Co se vám vybaví, když se řekne slovo labyrint? Někdo si třeba vzpomene na bájnou stavbu na Krétě, ve které žil obávaný Minotaurus. Labyrint podle odborníků je složitý komplex stezek vytvořený záměrně tak, aby člověka mátl. Označením labyrint také nazvali autoři prožitkovou výstavu v muzeu v Kroměříži, která se zabývá problematikou šikany, diskriminace a pocháží z USA.

V hodinách rodinné a občanské výchovy jsme se seznámili s pojmy sebepoznání, sebeúcta, sebevědomí, jedinečnost, odlišnost, předsudek, diskriminace,

stereotypní myšlení, empatie.

Po této důkladné přípravě už mohla následovat návštěva výstavy. Po úvodním slově jsme se rozdělili do dvojic a postupně procházeli labyrintem, kde na nás čekalo jedenáct stanovišť.

V zrcadlové síni jsme vyzkoušeli, že i když jsme malí, velcí, tlustí, tenci, uvnitř jsme se vůbec nezměnili. Při cestě černým tunelem plného překážek, kde jsme si vyzkoušeli, jak se asi cítí slepý člověk, se většina žáků shodla na tom, že toto stanoviště bylo nejpůsobivější a velmi nepříjemné.

Jaké je to být opravdu hodně velký? Podle zkušenosti z exkurze víme, že takový člověk má velmi složitý život. Všechno mu připadá velmi malé a nepraktické. Naopak lidem malého vzrůstu vše připadá tuze velké. Tuto situaci jsme si vyzkoušeli na židli, na kterou jsme museli vylézt po žebříku.

V malé útulné kuchyňce bylo přichystáno invalidní křeslo, na kterém jsme si připadali jako opravdu ochrnutí

lidé, a bylo velmi zatěžko se obsloužit a podat si skleničku z výše zavěšené poličky. Poslední stanoviště mělo představovat autobus, do kterého vstoupíte a ihned zjistíte, že vás zde nikdo nechce a všem překážíte. Najednou na vás začnou lidé pokřikovat: „Smrdíš! Sedni si jinam!“

Toto stanoviště na nás taky hodně zapůsobilo. Již teď můžeme říct, že cesta do Kroměříže nebyla marná a že si z této výstavy vezmeme spoustu poučení. Uvědomili jsme si pravidla hry, kterými se máme ve společnosti řídit.

Martina Bízová, 8.A

Čtvrťáci za poznáním do Brna

Jednoho dne na konci února se žáci čtvrtých tříd rozhodli, že vyrazí na exkurzi do knihovny. Protože jsou to už velcí čtvrťáci, vyrazili do „velké“ knihovny ve velkém městě. Jejich cílem se stala Knihovna Jiřího Mahena v Brně.

Nejdříve jsme se dozvěděli, kdo že to byl Jiří Mahen (publicista, spisovatel a knihovnik) a že jeho jméno nese nejen knihovna v Brně, ale i divadlo, památník a další objekty. Poté jsme začali putovat z oddělení do oddělení, seznamovali jsme se s knižním fondem, dozvěděli jsme se, jak hledat v on-line katalogu a vůbec všechno o tom, jak oddělení fungují a za jakých podmínek si zde můžete půjčit knihu.

Věděli jste například, že oddělení knihovny pro nevidomé má nejen sbírky knih v breilově písmu, ale také mnoho knih, které jsou

namluvené na pásku či CD, a nevidomí si je mohou poslouchat?

Prošli jsme i oddělení pro dospělé čtenáře, čítárnu a studovnu. Nejvíce nás zaujala hudební knihovna, kde si můžete za poplatek půjčit téměř jakékoliv CD a poslechnout různé skladby přes sluchátka. Najdete tu i knihy o hudbě, hudebních skladatelích či noty, které využívají hlavně studenti uměleckých škol.

Exkurze byla zajímavá a ukázala nám, jaké možnosti má člověk, který knihovny navštěvuje.

Protože nám zbyla ještě chvíle času, rozhodli jsme se zpestřit si náš výlet návštěvou muzea, kde právě probíhá výstava hraček. To byla paráda! Nejen že jsme zde viděli hračky, se kterými si hrály už naše babičky, ale mohli jsme si mnoho hraček vyzkoušet přímo na místě sami! Různé stavebnice, panenky, loutky, hlavolamy.... Nejvíce nás bavila hra s obřím Člověče, nezlob se! a tak jsme hned uspořádali jedno klání. Zároveň jsme se rozhodli, že si takové „člověče“ vyrobíme ve škole, takže se na něj pak přijďte podívat.

Ale protože čas letí jako splašený, museli jsme svoji návštěvu, ač neradi, ukončit a vrátit se zpět domů. Naštěstí víme, kde je Brno, muzeum i knihovna, a tak se nám možná podaří lákat na malý výlet i naše rodiče.

Mgr. Irena Zajícová

Mgr. Miroslava Pištěková

LYŽAŘSKÝ VÝCVIK ŽÁKŮ - 2006/2007

V neděli 28. ledna, v 7:30 ráno se přiblížil odjezd do Javorníků na lyžařský výcvik. Všichni se rozloučili se svými rodiči, naložili zavazadla a vyrazili jsme na cestu. Cesta probíhala klidně a všichni se velmi bavili. Ještě před příjezdem na parkoviště jsme se zastavili na občerstvení v hotelu Sirákov. Hotel byl pěkně vyzdoben a připomínal nám pravou horskou atmosféru. Poté jsme přijeli na parkoviště ve Vranči, které je vzdálené dva kilometry od cíle naší cesty - hotelu Portáše. Po dlouhém namáhavém pěším výstupu jsme konečně dorazili na místo. Chvilí jsme si odpočinuli v jídelně a pak si vynesli svá zavazadla do krásných horských pokojů.

Ještě toho dne, po krátkém odpočinku, se šlo poprvé lyžovat. Ti zkušenější sjížděli mírný svah a ti, co stáli na lyžích poprvé, se učili na rovince. Večeře, kterou jsme měli, byla velmi dobrá a dodala všem mnoho sil. První noc proběhla výborně.

Ráno nebyl nikdo unavený, a tak jsme mohli jít lyžovat. Po obědě a poledním

odpočinku, při kterém jsme hráli různé hry na pokojích, jsme se tedy vydali znovu lyžovat a všichni už jsme zkusili jízdu ze svahu. Po večeři jsme měli večerní program, který byl hodně zábavný a všichni se u něj zasmáli.

Středeční lyžování probíhalo jako každé jiné, avšak místo toho odpoledního jsme vyrazili na chatu Kohůtku, na kterou naše škola jezdila před pěti lety. Ve čtvrtek už všichni perfektně lyžovali a připravovali se na závod. Večer k nám přišel náčelník Horské služby a vykládal nám o nebezpečí, které na

nás v horách může číhat za každým rohem. Všechny tento výklad velmi zajímal a vzali si z něj poučení.

Předposlední noc už všichni spali jako zabití, protože panovala velká únava. Ráno už jsme se těšili na závod a rychle vyběhli na svah. Poté, co se rozmístily branky, mohl závod začít. Až na pár pádů jsme ho všichni sjeli výborně a těšili jsme se na vyhlášení výsledků, které bylo velmi překvapivé. Tím pro nás však tento skvělý den neskončil. Konal se ještě maškarní bál, na němž bylo k vidění spousta legračních masek.

Poslední den ráno jsme pouklízeli pokoje a připravili se na sestup k parkovišti. Rozloučili jsme se s personálem, který k nám byl po dobu pobytu velmi milý a vydali se k autobusu. Při cestě domů jsme měli malé zpoždění, protože jsme se zdrželi na Sirákově. Těsně před příjezdem už většina z nás spala. Ke škole jsme

přijeli přesně v 15:30. Přivítali jsme se se svými rodiči, vzali tašky a šli domů. V tu dobu už zde nebyl žádný sníh a tak jsme byli moc rádi, že jsme si ho užili alespoň na horách. Všem se výcvik náramně líbil, nikdo se nezranil, a tak všichni domů odcházeli spokojeni.

Musíme poděkovat našim učitelům, kteří nás naučili

lyžovat opravdu výborně, postarali se, aby byla vždy zábava a díky nimž se tento výcvik stal pro nás nezapomenutelný. Velký dík si zasluží také paní doktorka Zámečnicková, která na horách o všechny žáky obětavě pečovala, zvláště pak o nemocné.

*Žáci 7.A
ŽŠ a MŠ Mutěnice*

UKÁZKOVÁ HODINA V PRVNÍ TŘÍDĚ

Jak se daří letošním prvňáčkům? Na to se přišlo podívat několik desítek rodičů či prarodičů v první den února. Ukázková hodina přiblížila alespoň částečně obrázek každodenní práce při výuce. A jak potvrzují záběry kamery, ani nezvykle mnoho cizích lidí ve třídě nic neubralo dětem na zápalu při práci. Ba naopak, mnozí se snažili ukázat před svými nejbližšími v tom nejlepším světle ...

Úvodní část ukázkové hodiny patřila pohádce. Ale nebyla to jen tak ledajaká pohádka, prvňáčci si při ní procvičovali anglická slovíčka. Že se angličtina učí až od 3. třídy? Co na tom, my se řídíme heslem: Co můžeš udělat dnes, neodkládej na zítřek.

Aby se podařilo napsat správné tvary písmen, je potřeba procvičit prstíky. Jeden, dva uvolňovací cviky, nějaká říkanka a hned nám to půjde lépe. Nejprve písmenka nacvičíme na mazací tabulky a potom nácvik zúročíme při psaní v písance. A dnes se prvňáčci obzvláště snaží. Vždyť mají všichni poprvé pero!!! Nad písmenky jsme zvítězili a už je tu další dovednost, která je velice důležitá. Čtení.

Práci se Slabikářem často doplňují pracovní listy, které ověřují schopnost pracovat samostatně a zároveň jsou dokladem porozumění čtenému textu.

Podle kalendáře je zima, i když to tak za okny nevypadá. Ale písničku o mrazících

si všichni prvňáčci zazpívali s chutí a se stejnou chutí se každý pustil do práce v matematice.

Počítání do osmi už pro nás není žádný problém, tak nezbyvá než vyřešit několik cvičení v pracovním sešitě

Josefína Esterková

na důkaz toho, že nám to opravdu jde.

Více než hodina práce utekla jako voda a všichni malí školáci včetně paní učitelky si mohli oddechnout. Jejich práce dopadla na jedničku a v očích dětí byla vidět spokojenost a radost z toho, že se mohly rodičům pochlubit se svou školní prací.

Milí rodiče, vězte, že my všichni, děti i učitelé, potřebujeme vaši podporu, které

si velmi vážíme. Škola, to je jen jedna strana trojúhelníku, který je na cestě za vzděláním tak důležitý. Druhou stranou jsou vaše děti a třetí, nedílnou součástí, jste právě vy. A až budete chtít zvednout hlas při psaní domácího úkolu se svou ratolestí, zkuste si počítat do deseti. Věřte, že to pomáhá ...

První třída je pro každého školáka nezapomenutelným mezníkem v životě. V rodině

byly položeny základy, na kterých děti ve spolupráci s učitelkou a rodiči stavějí pevné pilíře svého vzdělání. Nejdůležitějším úkolem učitele je, vhodnými metodami a hravou formou probudit u dítěte zájem poznávat mnoho nových poznatků, rozvíjet již poznané a doplňovat informace získané v praktickém životě.

*Mgr. Jitka Olexová,
učitelka v první třídě*

MATEŘSKÁ ŠKOLA

v Mutěnicích 20. března

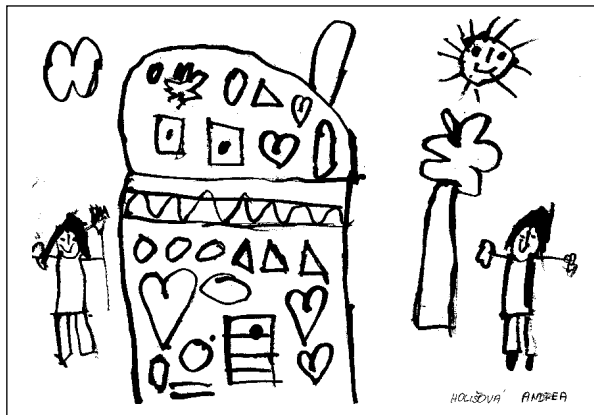
Ahoj všichni !

Tak už jsem tady zase a opět mám co vyprávět.

Víte, co mám ze všeho nejraději?

Jestli budete hádat zmrzlinu, řízek nebo hranolky s kečupem, jste tentokrát vedle, protože vůbec nemyslím jídlo. Jsou to přece pohádky! A že si jich ve školce užíváme, to si můžete být jisti. Pravidelně k nám jezdí divadélko z Hodonína a hraje nám pěkně veselé pohádky. To se nám moc líbí, hlavně když zpívají písničky a my se můžeme přidat.

Před každým spaním nám paní učitelka předčítá z pohádkové knížky, no

asi jako mamka. Třeba tu o Broučcích nebo o pohádkovém dědečkovi. Také už máme přečteno všechno o pejskovi a kočičce, o veverce Zrzečce, o víle

Amálce, o domě ve Sluneční ulici. Pohádky, které jsem jako malý slyšel ještě od „našich“, známe my školčata skoro nazpaměť. Třeba tu O Červené karkulce,

O Budulínkovi, O pernikové chaloupce, O poslušných kůzlátkách i O Koblížkovi. Máme tady bezva pohádkovou mozaiku, kterou umíme skoro všichni složit.

Ale nejraději ze všeho pohádky hrajeme. Paní učitelka nám připraví scénu, oblečení a rekvizity, rozdáme si role, zazvoníme na zvoneček a můžeme začít.

Ostatní děti jsou jako diváci, kteří mají za úkol tleskat, když se jim hra líbí. Pak se vyměníme a na oplátku tleskáme my. To by hodonínští

herci koukali, jak nám divadlo jde. Už jsme hráli pohádku O Budulínkovi, O pernikové chaloupce. S maňásky se nám povedla pohádka O Karkulce. Na princezny si hrají holky skoro pořád.

Nedávno jsme byli v opravdickém divadle. Jmenuje se Mahenovo, nebo tak nějak a je v Brně. Hráli nám pohádku Zlatovláska. Moc pěkný malinký sál tam byl a jenom dva herci! Jenom jsem se nestačil divit, jak rychle a šikovně si Jiřík Zlatovlásku vysloužil.

Pohádky jsou prima a už se těším, až je budeme malovat. Nemůžu se rozhodnout, co zvládnu nejlíp, hrad, zlatou rybkou, princeznu, pernikovou chaloupku, ježibabu nebo draka? Možná zkusím všechno.

Ale teď už musím končit, tak zatím pa.

Váš Žáček Mateřáček

*Za děti v mateřské škole
napsala Jana Mráková,
učitelka MŠ*

GALERIE

Na chodbě

SVĚT ZVÍŘAT PETRA PŘIKRYLA

Není to dávno, kdy jsme ve školní galerii mohli zhlédnout výstavu pozoruhodných obrazů exotických zvířat. Jejich autorem je teprve sedmnáctiletý Petr Přikryl.

Je studentem Integrované střední školy v Hodoníně. Už odmalička projevoval zájem o zvířata a rád je kreslil. Má rád velkoplošnou malbu. Od svých čtrnácti let spolupracuje s hodonínskou ZOO, vymaloval výběh paovci, ptačinec a později také výběh

lvů. Zúčastnil se úspěšně několika soutěží: 2. místo v celostátní soutěži Brontosaurus, v národní přehlídce prací žáků ZUŠ v Brně získal cenu poroty. V loňské celostátní soutěži Greenpeace „Velrybí svět“ získal 1. a 2. místo a zvláštní cenu Greenpeace. Mladý výtvarník Petr Přikryl má za sebou také již několik výstav. V roce 2004 vystavoval svoje práce v Brně na Kociánce spolu s akademickými umělci Čechem a Ždímalem. Letos měl svou první samostatnou

výstavu v Městské knihovně v Hodoníně, pak vystavoval v hodonínském gymnáziu. O letošních prázdninách vymaloval čekárnu na pěti odděleních hodonínské nemocnice. Nyní dokončuje své malby v Domově důchodců Na pískách v Hodoníně.

Neodmyslitelnou součástí každé výstavy je její slavnostní uvedení, vernisáž. V souvislosti s výstavou obrazů Petra Přikryla se vernisáž konala netradičním způsobem. Vzhledem k tomu, že vystavovatel je věkem

blízký žákům naší školy, konala se spíše jakási dílna malířských dovedností. Žáci volitelného předmětu výtvarný seminář mezi sebou velmi rádi přivítali mladého umělce a se zájmem nahlíželi pod pokličku jeho výtvarných dovedností. A tak mnohdy slavnostní, ale taky trochu formální ceremoniál vernisáže, tentokrát proběhl ve velmi srdečném a neformálním duchu, k všeobecné spokojenosti vystavovatele i žáků naší školy. Pavlína Lacinová

ČERNOBÍLY SVĚT

V úterý 12. prosince se konala v naší škole v Galerii na chodbě další z mnoha vernisáží.

Tentokrát zde byly vystaveny fotografie se zajímavou tematikou.

Několik desítek dospělých a žáků školy, přátel fotografického umění, se sešlo na vernisáži fotografií Jiřího Horáka z Hodonína. V kulturním programu se představily žákyně hudebního kurzu hry na klavír.

K výstavě promluvil Antonín Salajka, někdejší ředitel školy a zakladatel naší galerie.

Jiří Horák začal s fotografováním ve svých 17 letech. O deset let později absolvoval v Brně kurs fotografie u profesora Karla Oty Hrubého, vynikajícího fotografa, který na něj měl velký umělecký vliv.

Autor se především soustředil na nevšedně pojaté portréty svých vrstevníků. Od poloviny 70. let se však jeho tvorba poznenáhlu zmenšuje, a o to více se věnuje druhé linii své práce, reportážním a dokumentárním fotografiím s tématy cikánských osad, Oravy, pobytů v Jugoslávii a dostihů chrtů. S těmito fotografiemi se zúčastnil mnoha výstav nejen v České republice, ale také v zahraničí.

Přestože zde byl vystaven jen malý výběr autorovy fotografické tvorby, citlivého diváka jeho osobité fotografie určitě osloví. Jde jen o to pozastavit se, zadívat se a vnímat.

Monika Blahová, 9.B

HISTORIE OBCE

KONEC VÁLKY, PŘÍMĚŘÍ, VZNIK ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY

Koncem války byly četné dezertéry vojáků z fronty. Z dezertérů se vytvářely odbojné skupiny, které se ukrývaly v lesích (Zelená garda). Mezi nimi byl i pan Arnošt Konečný z Mutěnic. Některé dezertéry chytali četníci a obecní policajti a odváděli je do Hodonínských kasáren.

Dne 17. 8. 1918 začala ofenziva států dohody – Francie, Anglie a Ameriky proti Německu. Ti pomalu ustupovali, a tak začínal konec války.

Dne 25. 8. 1918 žádali o mír Bulhaři, za nimi Turci, ztroskotala i fronta s Itálií, bylo to 3. 11. 1918, a tak Německo osamělo a 11. 11. 1918 bylo

donuceno ke kapitulaci. Tak skončila první světová válka – rozbil se starý svět.

K rozpadu Rakousko-Uherska došlo 28. října, kdy ministr zahraničí, hrabě Julius Andrásy požádal Amerického prezidenta W. Wilsona o mír a zároveň uznal nároky Čechů a Jihoslovánů na samostatnost. T.G. Masaryk

téhož dne oficiálně vyhlásil ve Filadelfii vznik samostatného státu - Československé republiky.

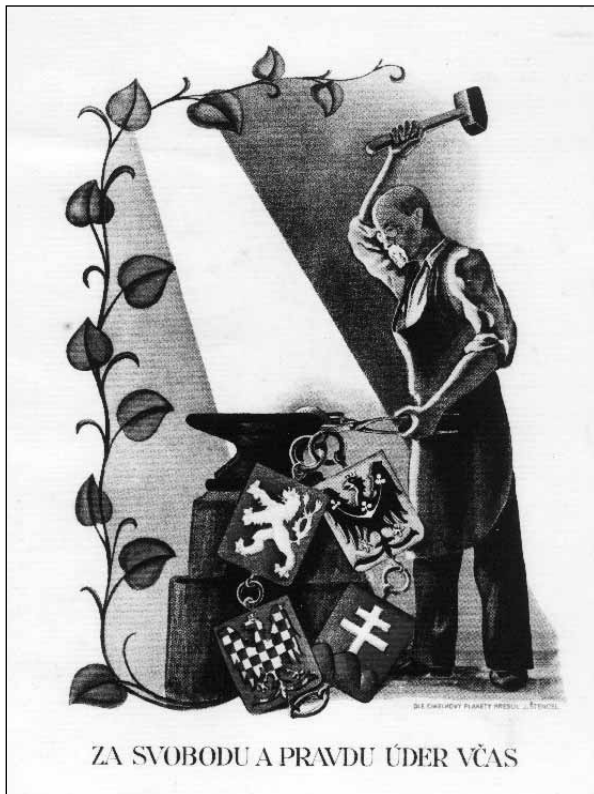
Slovensko se přihlásilo dne 30. října 1918 pro jednotný československý stát v Turčanském Svatém Martině, projevem - Národní strany, předneseným Matúšem Ďulou.

V té době se stala u nás největší významná událost pro Čechy. Dne 28. října 1918 byl v Praze prohlášen „Samostatný Československý stát“!

Český národ přivítal tuto událost mohutným nadšením, neboť došlo ke splnění dávných tužeb, osvobodit se z germanizujícího útisku Rakousko-uherské a habsburské dynastie.

Národní výbor v Praze, v čele s poslanci: Švehlou, Rašinem, Stříbrným, Soukupem a Šrobárem, se ujalo vlády v zemi. Rakouské vojsko a úřady se vzdaly celkem bez odporu. Slavnost osvobození se rozšířila po celé republice. Profesor Masaryk byl jednomyslně zvolen Národním shromážděním – „prezidentem Československé republiky.“

Zároveň byla Národním shromážděním zvolena vláda. Představovala Parlamentní koaliční vládu vzešlou

Prezident Tomáš Garyk Masaryk - Vznik samostatného Československého státu – pojmy republika, demokracie, svoboda. To vše je těsně spjato se jménem T.G. Masaryka. Jeho zásluhou byla sloučena území národnostních celků: Čech, Moravy, Slezska, Slovenska a Podkarpatské Rusi v jeden národní celek „Československou republiku“. V mládí se T.G.M. vyučil v Čejči kovářem – na snímku jako kovářský mistr kuje společný svazek těchto národů.

z dohody všech politických stran. Ministerským předsedou byl zvolen dr. Karel Kramář, ministrem zahraničí Dr. Edvard Beneš a ministr obrany generál Milan Ras-

islav Štefánik. Masaryk dlel v té době ještě v Americe a do Prahy se vrátil za doprovodu francouzských a italských legionářů až 21. prosince 1918. Uvítán

byl triumfálně, jako „Osvoboditel“, upřímným nadšením celé země.

Do Mutěnic došel telegram o této události 20. 10. 1918 večer. V obcích nastal rozruch. Byly strhány Rakouské orlice ze všech veřejných budov a u nás strhli i hlavu ze sochy Franz Josefa I., která stála před radnicí. Rozvášněný dav vytloukl i několika židům okna (obchodníkům)... Proč? Oni se všichni hlásili k německé národnosti. Dne 1. 11. 1918 byla svolána v Mutěnicích veřejná schůze, kde byl občanům vyložen význam této památné události.

Tam vytýkali přítomní, zejména vojíní, představenstvu obce mnoho věcí, jednání a smýšlení, kterých se dopouštěli za války. Bylo to bouřlivé jednání. Pak se to ale uklidnilo.

Manifest Národního výboru ze dne 28. října 1918.

Lide Československý!

Tvůj odvěký sen se stal skutkem. Stát československý vstoupil dnešním dnem v řadu samostatných států a kulturních států světa. Národní výbor nadáný důvěrou veškerého lidu

Československa přijal jako oprávněný a zodpovědný činitel do svých rukou správu Tvého státu.

Lide československý!

Vše, co podnikáš, podnikaj jako svobodný člen velké rodiny, samostatných svobodných národů. Novým činem v této chvíli zahájíš se nové, bohaté a slavné dějiny Tvé. Kéž nezklameš očekávání celého kulturního světa, který s požehnáním na rtech vzpomíná Tvých slavných dějin, jež vyvrcholily v nesmrtelných československých legiích na západním bojišti a v Sibiři. Celý svět sleduje Tvůj krok do nového života. Tvůj vstup do země zaslíbené. Zachovej čistý štít, jako jej zachovala Tvá vojska československých legií.

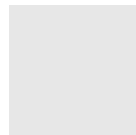
Nezapomínej národní kázně a buď si stále vědom, že jsi občanem nového státu, nejen se všemi právy, nýbrž i povinnostmi. Na počátku velikého díla ukládá Ti Národní výbor, ode dneška Tvoje vláda, aby Tvé chování a Tvá hrdost, byly důstojné chvíle nynější. Naši osvoboditelé Masaryk a Wilson nesmí být zklamáni ve svém přesvědčení, že dobyli svobodu národa, který dovede sám sobě vládnout. Ani

jediným rušivým činem nesmí být zkaleny veliké okamžiky, ni jediný z Vás nesmí se dopustit ničeho, co by mohlo vrhnout stín na čisté jméno národa, každý z Vás musí bezvýhradně šetřit všeho, co jim svato.

Svobody osobní a majetku nesmí být dotčeno. Dbejte bezvýhradně rozkazů Národního výboru!

Za Národní výbor československý: Dr. František Soukup, Jiří Stříbrný, Antonín Švehla, Dr. Vávro Šrobár, Dr. Alois Rašín.

*Zaznamenal:
Ladislav Prčík*

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

KOSTELNÍCI A SLUŽEBNÍCI PŘI LITURGII

Žádná společnost, ať je to škola, kanceláře, podniky, se neobejde bez pomocných služeb, ani kostel. O pomocné službě kostelníků, bych se chtěl v dnešním tématu zmínit.

Otevřeme-li knihu Starého zákona, v druhé Knize Královské je zaznamenáno, že: synové Leviho byli pověřeni veškerou službou při příbytku Božího domu - Stanu setkávání.

Byli povoláni, aby sloužili v Hospodinově domě, na jeho nádvořích a komorách, dbali o čistotu všeho svatého, svolávali věřící ke slavení bohoslužby a modliteb, ustavičně přísluhovali při obětování zápalných obětí v určených časech.

I u nás tuto podobnou pomocnou a dobrovolnou funkci - Zvonění a přísluhování a jiné povinnosti - měl na starosti a podnes ji vykonává kostelník. Podle ústního podání a dle záznamů farní kroniky střídaly se generace kostelníků, kteří měli na starosti zvonění. Byli to:

František Trávník č.163, Jan Konečný Servítky 161, pak zvoníval krejčí Izidor Miklička č.112. Dále funkci zvonění a kostelníka převzal rolník Josef Kmenta č.109, po něm jeho syn Jan Kmenta čís. 109. Spolu s ním byl kostelníkem i rolník Jakub Hodes č.124 - tyto dva, poněvadž hospodařili, střídali se, každý jeden týden. Jenže rolník p. Hodes odvoděl a musel této služby zanechat. Dalším kostelníkem byl malíř, František Hanáček č. 110, pak Martin Kučeřík č. 106, krátce František Viktorín U Obory, po něm Karel Bravenec č. 869 a dalším současným kostelníkem je František Balus č.482 a od poloviny roku 2006 vykonává službu kostelníka i Vojtěch Hanáček č.1095, střídají se, každý

jeden týden. Ale jsou i pomocní kostelníci, p.Ladislav Tesařík č.106 a pomáhá i paní Anna Mráková č.133.

Denně nasloucháme hlasu zvonů z věží našich chrámů, které patří k cenným výtvořům práce kovolijců. Ale tyto zvony mají velkou váhu od 180 do 760 kg a k rozhoupání zvonu je potřeba určité síly. Zvonění v minulosti, tato služba, byla vlastně „Oběť“! Představte si, kolikrát denně musel kostelník zvonit.

Anděl Páně zvoníval: v pět hod. ráno, v poledne a večer Klekání, mimo to svolával zvoněním denně na bohoslužbu. V neděli zvoníval v pět hod., v půl osmé, v osm hod., v půl desáté,

v deset hod., v poledne, ve dvě svolával zvony na Požehnáni a ještě večerní Klekání, a to vše ručně. Někdy musel zvonit i dvěma zvony.

Spočítejte si, kolikrát denně, v neděli i ve všední den, musel kostelník vyšlapat ke kostelu padesát schodů a ještě dalších padesát pět schodů na věž kostela. A ještě v pátek se zvonívá ve tři hodiny. A dříve se ještě zvonívало dvěma zvony i v sobotu večer, před nedělí. Bylo to velké břímě, ale kostelníci byli věřící a tuto oběť přinášeli. Dostávali za to i nějakou peněžitou odměnu. Ale kostelník musel zvonit za větru, deště, bouře, sněhové fujavice i mrazu, byla to opravdu „Oběť - služba Bohu, lidu i církvi“.

Ale kostelníci, jak jsem se již zmínil, byli i zemědělci, a kdykoli bylo potřeba jet s koňmi na vzdálenější pole, do Kapanska k Čejčci, nebo na Hrubé k Čejkovicím pracovat s celou rodinou na celý den, brával si hospodář sebou na vůz kolo a o půl dvanácté uvázal dobytek u vozu a na kole jel zvonit v poledne a pak se zase vracival zpět na pole a pokračoval v práci. Někdy zaskakovali zvonění i rodinní příslušníci, ženy, větší školáci, ba i stařečci.

Při večerním zvonění, této příležitosti jsme využívali my kluci a měli jsme velkou radost, když nás strýček Kmenta někdy vzal sebou na věž a my jsme se snažili pomáhat zvonit – později jsme zvonívali i sami - strýček počkal dole u kostela, důvěřoval nám. Měli jsme radost, že zvon dovedeme sami rozhoupat, ale největší naše radost byla, když jsme se při zastavení zvonu mohli zhoupnout na provaze, který nás vysoko vyhoupl a jednou rukou jsme se snažili zastavit srdce zvonu, aby nám zvon již neozvučelo. Po večerním Klekání, jsme ještě srdcem zvonu umíráčku odbijeli ručně třikrát tři údery. Říkali jsme – „Již minul den, nebo - Tam ten den „. Na věži kostela pod zvo-

ny, byl hodinový stroj se závažím, který kostelník jednou týdně natahoval. Po večerním Klekání jsme museli zanechat klukovských her a museli jsme jít domů, mnohdy se nám ani nechtělo, ale strašili nás Klekáníci!

Když byla v roce 1950 nadstavěna a rozšířena nová věž a v roce 1952 doplněna novými zvony, byly pak zvony elektrifikovány. Zvonění je od té doby na elektrický pohon a je nastaveno na automat, přímo ze sakristie.

Ale kostelník má i jiné starosti, půl hodiny před každou bohoslužbou, nejen že otevírá kostel, zvoní, ale připravuje i obětní dary – hostie a víno, připravuje obětní stůl, rozsvěcuje svíce i světla...Po ukončení bohoslužby zhasíná svíce, světla, uzavírá kostel. Dále příslužuje při svatebních obřadech, při křtu, i při pohřbu. (A ještě mnoho dalších úkonů vykonává...).

Výzdobu kostela květinami má na starosti paní Anna Mráková č. 133 se svými pomocnicemi. Před většími svátky se dělá generální úklid celého kostela a do této práce se zapojuje mnoho žen, snad mě prominou, že je nebudu jmenovat (pomáhá i několik mužů).

Topení v kostele měl na starosti pan Josef Prčík nad kostelem, to, když se topívalo uhlím, a pak se topilo i mazutem. Topení plynem měl na starosti pan Josef Miklík. V současné době mají dozor a topení na starosti: Josef Hodes, František Joch a Josef Hanispák i kostelníci, střídají se, je-li potřeba.

Ale musím také vzpomenout i ministranty, kteří v tak hojném počtu příslužují při liturgii a také na Lektory a Akolyty. I výběrci příslužují při liturgii u oltáře Páně.

A také nemohu opominout varhaníky. Byli to: nadučitel František Kučera, pak Matěj Pavelka, dále jeho syn Jan Pavelka st., po něm v současné době Jan Pavelka ml. a také manželé Josef a Marie Ilčíkovi - absolventi

vysoké hudební pedagogické školy a celý chrámový sbor. Svým zpěvem a hudbou je těsně spjat s liturgickým děním.

Historie chrámového sboru se začala psát před devadesáti lety. Samozřejmě za ta léta prošel sbor mnoha obměnami a vystřídal se v něm velký počet zpěváků mužů a žen, kteří před Vánocemi dobrovolně přicházeli na nácvik vánočních mší. Nacvičovalo se i jedenáct vánočních mší. Členové vnímali své působení ve sboru jako službu k oslavě Boha i lidem. Hudbou se dá vyjádřit něco se slovy nezachytitelných hnutí duše. Byla by to dlouhá řada vyjmenovávat všechny muzikanty, dirigenty, kteří během těch let hrávali v kostele, stejně tak zpěváky muže a ženy, ale musím podotknout, že některé ženy působí při liturgických obřadech již více než šedesát let.“ Když liturgii provází chrámový sbor, pomáhá nám to lépe vnímat Boží krásu, hloubku, blízkost. Skrze hudbu

si také uvědomujeme, jak je přes všechnu náročnost život v Boží přítomnosti krásný.“

Starší bratři - byli nazýváni všichni ti, kteří se denně přede mší sv. modlivali růženec, a byli čas, ještě o nedělích předzpěvovali různé nábožné písně. V minulosti to byli starší bratři: František Kučera, Josef Janések, později Martin Kučeřík, Jan Havlík. Tito doprovázeli poutníky i na mariánských poutích, do Žarošic, na Hostýn. V dřívější době putovali někdy i do Šaštína, ba i do Maria Zell v Rakousku. (Moje stařenka, nar. 1871 byla na pouti i ve Vambeřicích v Kladsku, ale to bylo ještě v 19. stol.) V současné době službu starších bratří vykonávají u nás ženy, střídají se.

V zimním období přicházejí dobrovolníci, a je-li napadán sníh, tento umetají, než ostatní věřící přijdou do kostela, jsou to skromní, obětaví a neznámí pracovníci. Tolik o obětavé práci všech chrámových služebníků.

Ladislav Prčík

STRÝC BENEŠ U ASENDY!

V minulých úvahách zpravodaje Naše Mutěnice jsem vás, vážení spoluobčané, informoval, že naše územní celky Čechy a Morava byly 300 let součástí rakousko-uherské monarchie. V roce 1914 byl na přátelské návštěvě v městě Sarajevě v Srbsku následník rakousko-uherského trůnu Ferdinand d'Este se svou manželkou Žofii, tehdy na ně srbští nacionalisté spáchali atentát a oba manžele zavraždili. Tato událost dala podnět k tomu, že Rakousko-Uhersko vyhlásilo Srbsku válku. Tím začala vlastně I. světová válka. Válku vyhlásil monarcha, císař Franz Josef I.

V celé monarchii byla vyhlášena všeobecná mobilizace všech ročníků mužů do čtyřiceti, později do padesáti let. Byly konány asendy (odvody – tak se tomu tehdy říkalo) záložáků, pod lékařskou kontrolou. Ty se konaly v okresních městech, tedy i v Hodoníně. Na rozkaz k asendě se dostavil i náš spoluobčan strýc Beneš, bydlel blízko kostela. Co myslíte, bylo snadné, když byla vyhlášena všeobecná

mobilizace, odmítnutí vojáka nejit do války? Jediný občan z Mutěnice tuto odvahu měl. Poslyšte skutečný příběh tohoto vojáka, který se zachoval v ústním podání. (Vyprávěl mi ho Jan Vaculovič, nar. 1896 v Mutěnicích, bydlel na Nové čtvrti).

Občan Beneš se dostavil dle rozkazu s ostatními muži k asendě do Hodonína. Předstoupil před vojenského doktora, který se ho vyptával: jak se cítí, není-li nemocen, má-li nějaké zdravotní potíže, nebo problémy atd. A Beneš mu říká: „Pane Arzt (pane doktore), já nemožu narukovat, já sa nemožu najest, mě vypadaly všecky zuby!“ Doktor se na něho dívá, kontroluje ho, vyptává se, od kdy nemá zuby a co bylo příčinou nemoci...přemýšlí... a po malé chvíli říká Benešovi: „Ale člověče, nevypadáte špatně, jste dobře živený, z čeho tedy žijete?“ Tázaný odpovídá: „Pane Arzt – já doma ceckám kozu!“ Doktorovi vylezly z důlků oči, div nezamdlel...a až se vzpamatoval, ptá se znovu. Co děláte??? Odpověděl: „ceckám doma kozu“...dok-

tor byl znovu jak omráčen, kroutil hlavou, chodil sem a tam, dlouho přemýšlel a představte si, že doktor ho uznal neschopným narukovat! Tehdy ještě nebyly zubní protézy...a s kozů narukovat do války nemohl...kdo by vozil pro kozu seno, nebo řepu...

Proto také asi Rakousko-Uhersko prohrálo válku, protože strýc Beneš z Mutěnic, nemohl narukovat!

Ladislav Prčík

NAŠE VINOHRADNICTVÍ - VINAŘSTVÍ

CO JE DOBRÉ VĚDĚT O VÍNĚ ...

Fašaňk je prvním obdobím, kdy vinaři poprvé prezentují svá vína i jinde, než ve sklepě. Ano, je tu období „fašaňkových košťů“. Víno je už ve stádiu jakési technologické hotovosti a je potřeba prvního porovnávání s kolegy a kamarády vinaři.

I u nás v Mutěnicích je dlouholetá tradice košťů v tomto ročním období. Je to už folklór, který by bylo vhodné udržovat a zapojovat i mladé vinaře. Nanečisto je možné si vyzkoušet různé způsoby hodnocení, vyměnit si názory a zkušenosti se zpracováním hroznů a technologii vůbec, ochutnat vína právě rozdílným způsobem vyráběná. Brát to jako dobrou přípravu na hodnocení vín na místních, regionálních a dalších výstavách vín.

Jaké je to víno z ročníku 2006? Dá se usoudit, že velmi dobré. I když samotný průběh vegetace nebyl úplně ideální, nakonec měsíce září a říjen byly nadprůměrné a víno „uvařilo“ výborné.

Hrozny byly vyzráté, cukernatost se pohybovala spíše nad 20 st. NM a to ve značné míře i u odrůd modrých. Právě tato vysoká cukernatost, ne právě v našich zeměpisných šířkách obvyklá, má za důsledek některé technologické chyby nebo nedostatky. Zkusme je pojmenovat a jednoduše vysvětlit, co proto příště udělat, aby to víno bylo narok zase o něco lepší, líbivější.

Vysoký obsah alkoholu

Vysoký obsah alkoholu ve víně je důsledek nekontrolovaného průběhu kvasného procesu moštu. Vysoký obsah cukru hluboce prokvasí a vytvoří se vysoce alkoholické víno. Např. při cukernatosti 27 st. NM a neprokvašeném zbytku cukru 3 g/l vzniká 14,4 % alkoholu. V chuti působí víno neharmonicky, alkohol překáží, páli. Kvasný proces je vhodné zastavit, nejjednodušší způsob je zasiření. Ve víně zůstane zbytek přírodního cukru, při výše uvedené sladkosti, 7 g / lt, ale vytvoří se pouze 12 % alkoholu. Takové víno

je příjemné, harmonické, libivé s dobrým potenciálem skladovatelnosti a v dnešní době žádané.

Nízký obsah kyselin

Při kvasném procesu, kromě tvorby alkoholu, probíhá odbourávání kyselin. Ve víně jsou dvě základní kyseliny. Kyselina vinná je stabilní, nedochází u ní k biologickému odbourávání, částečně se sráží ve formě vinného kamene. Druhou je kyselina jablečná. Je to kyselina hrubá, říká se jí kyselina nezralého ovoce. Je ve víně důležitá a velkou měrou ovlivňuje kyselost vína.

Při loňské zralosti hroznů, byl obsah kyseliny jablečné poměrně nízký, proto bylo nutné brzké stáčení z kvasnic, hlavně u vín bílých aromatických a vín, kde nižší obsah kyselin je v charakteru odrůdy. Tímto stočením vykvašeného moštu a zasiřením (40 mg/l volné SO₂) se zabrání nastartování jablečno – mléčné fermentace. Tato technologická operace se ve vinařských firmách používá hlavně

u červených vín, kde je nutné, aby víno bylo hladké, harmonické, pouze s obsahem kyseliny vinné. Při jablečno – mléčné fermentaci dochází k přeměně kyseliny jablečné na přijatelnější, chuťově sladší kyselinu mléčnou. Zde však vzniká problém. Je velmi důležité, když už se tento proces spustí samovolně (to je takové, jak se říká „prskání“), nepoužívat síru. Naopak se snažit vytvořit ve sklepech podmínky k co nejrychlejšímu průběhu a dokončení kvasného pro-

cesu. Nejjednodušší je zatopit, přehřát dokvávající mladé víno. Činností bakterií vzniká produkt diacetyl. To je ta známá chuť po jogurtu nebo kysaném zelí. V případě, že dojde k tomuto nechtěnému odbourávání kyselin, musí se víno vyčeřit, tím dojde i k částečnému provzdušnění, značně zasiřit a skladovat v chladnu.

Ročník 2006 je z pohledu vinařů výjimečný. Úroda hroznů ve vinicích byla spíše podprůměrná, avšak cukernatost hroznů opravdu neob-

vyklá. Vína bílá prokazují již v tomto období známku hotovosti. Velmi dobrým dojmem působí vína aromatická jako jsou Tramín červený a Pálava. Čas ukáže, jak dlouhou dobu budou schopna zdobit archivy vinařů. Vína červená jsou velmi příjemná, asi to byl ročník i červených vín.

Začíná období místních výstav vín, je velmi žádoucí se účastnit a udržovat a propagovat vinařskou tradici obce Mutěnice.

Vladimír Trávník

Mudrosloví ve vinařských pranostikách

V r. 2004 v podzimním zpravodaji jsem uveřejnil první jejich dodatek. Dnes pokračují třiceti sedmi objevenými v literatuře.

Úvodem k 2. dodatku:

Vinařské pranostiky jako celek nelze označit jen jako hospodářské pověry nebo je jednoduše přiřadit do skupiny bezcenných hospodářských pravidel, jak se to někdy děje. Vinná réva, vzhledem ke svým ekologickým nárokům, totiž právě velice reaguje na počasí. Tepla a sluneční svit příznivě ovlivňují především kvalitu

hroznů a urychlují zrání révy. Zvýšená vlhkost a nedostatek slunce, a celkově chladnější vývoj povětrnosti, mají naopak zejména na jakost hroznů, potažmo pak vína, krajně nepříznivý dopad.

JARO - BŘEZEN

229. Zpívá-li pěnička, spíše než vinný keř pučí, bude víno.

230. Než révi zotaví, hled' vinici skopati.

DUBEN

231. Jak vinohrady moc pláčů, bude málo vína.

24. duben – sv. Jiří

232. Spí-li révi do sv. Jiří, na dobrý rok každý věří.

KVĚTEN

233. Máj pro lásku krásný čas, ale vinaři kroupy hrozí zas.

234. Chladno a večerní rosy v máji nám hojnost vína dají.

235. Krajem máje velké deště jsou pro révu zhoubné kleště.

236. Když je seno, není víno.

237. Když je hodně hub, bude málo hroznů.

238. Chladný květen a červen vlahý jest pro sudy, sýpky blahý.

239. Ledoví muži ničí víno.

240. Předě třináctým dnem

máje /tj. před sv. Servácem/
nejsme ubezpečeni stálého
letního povětří, po tomto dni
ale není zapotřebí se obávat
škodného mrazu.

25. května – sv. Urbana

241. Pak-li na sv. Urbana pěkný čas, dobré víno bude.

242. Če sv. Urban grejo zelo, trgajev dobra bo. /Slovinské/

243. Na sv. Urbana je-li krásně a obloha čistá, bude jistě na víno třeba mnoho místa.

244. Má-li slunce na Urbana krásný jas, dobré víno bude, praví starý hlas; jestli deštěm kropí, révé nese škodu, vína není, pítí musí vodu.

LÉTO

245. Když červen víc suchý než mokrá, naplní se na podzim dobrým vínem sudy.

246. Medard nemá mrazů více, by nezmrzly nám vinice.

247. Prší-li na sv. Medarda, jíme slaninu, nepijeme-li víno.

24. června – Narození sv. Jana Křtitele

248. Když hrozniček aspoň dopoledne na sv. Jana odkvete, tedy ještě uzraje.

29. června

– sv. Petra a Pavla

250. Sv. Petr hřímá, natočí nám vína.

ČERVENEC

251. Když je málo rybízu, bude i málo vína.

SRPEN

252. Juni Juli, August, víno pij a babu pusť.

10. srpna – sv. Vavřince

253. Když o sv. Vavřinci slunce svítí, budem dobré víno mít.

15. srpna – Nanebevzetí Panny Marie

254. Je-li o Nanebevzetí P. Marie pěkně, nastane pozeňnaný podzimek a počasí bude příznivé vinné révě.

255. Prší-li na Nanebevzetí P. Marie, víno se zkazí.

256. Prší-li na Nanebevzetí P. Marie, ubývá vína a bude špatné vinobraní.

24. srpna

– sv. Bartoloměje

257. Je-li o sv. Bartoloměji slunečno, bude pěkný podzimek a hodně vína.

258. Pěkně-li na sv. Bartoloměje, po celý podzimek slunce se směje, víno dobré je.

PODZIM

259. Poryješ-li v podzim vinici, příští podzim můžeš si koupit kozuch i beranici.

ZÁŘÍ

260. Parna a mlhy se víno nebojí, oběma se lépe napojí.

21. září – sv. Matouše

261. Je-li na sv. Matouše hezké počasí, mají vinaři naději na hojnost

ŘÍJEN

262. Říjen hojných větrů, deště mívá, někdy přece vesele se dívá, nesladí-li hrozny medovinou, přijmem za vděk jistou kyselinou.

ZIMA

263. Na zimu révu-li vysadíš, z jara často omrzlou ji vyhodíš.

PROSINEC

24. prosince – Štědrý den

264. Štědrý večer jasný, každému je milý, dá nám Pánbůh vína, požehná obilí.

ÚNOR - Masopust

265. Jak vysoko v masopustě při tanci děvčata vyskakují, tak vysoko naroste víno.

Závěrem k tomuto 2. dodatku ještě jedno usměvavé mudrlantské úsloví /připomínající to o špatném sedláku a jeho velikých bramborách/:
Čím větší má kdo bodláčí, tím lepší víno natáčí.

sestavil

Ing. Jaroslav Mihola

KULTURA

Fašaňku, fašaňku.....

Je sobota po obědě a „dědinů“ se začínají trousit podivné postavičky: doktoři, sestřičky i jejich pacienti, vodník s vílou, čert i smrtky, školáci, kuchaři, hokejisti, upír a voják, babka s dědkem, Číňan, potápěč a indián a další roztodivné osoby...

Co se děje? Je 17. února, začíná fašaňka a fašaňkový průvod. Po loňské premiéře se kulturní komise, mužáci a krojovaná chasa rozhodli i letos upořádat fašaňkový průvod a zábavu s pochováváním basy.

Průvod vyšel od kostela a za zvuků trubky, harmoniky a „ozembuchu“ se přesunul před domy stárků a pak Lipovou ulicí před radnici, kde již

čekal p. starosta s kalíškem slivovice. Po občerstvení se průvod pustil za zpěvů a rejdivých tanců dolů ulicí Slováckou ke stárkám a k domu pana místostarosty. Mezitím byly také zastávky – lidé zvali masky na tradiční občerstvení: milosti, koblížky, něco od masa a taky něco na zapití. Ještě se prošlo Novou čtvrtí: tam se ušlo i zabijačkových specialit, a pak zase dolů Dubňanskou, Údolní, Nádražní, Havlíčkovou a Moravskou do staré základní školy. A kdo ještě neměl dost, mohl ochutnat dobroty, které hospodáři napichovali na

šavli. Ale postupně se masky pod tíhou únavy vytrahly a zůstaly jen krabice s uzneným a klobásami, které však přišly vhod vyhládlým tanečnickům v neděli, kdy pokračovalo fašankové veselí taneční zábavou. K tanci hrála DH Kateřinka a postupem času, jak se blížila půlnoc, byli všichni napjatí, jak to letošní pochovávání basy dopad-

ne a koho si „pan farář“ vezme tentokrát na mušku. Samozřejmě, že kdo chtěl, v přímlovách se našel. Basa byla důstojně pochována, zábava skončila a začala doba půstu.

Jak akci na závěr zhodnotit? V průvodu bylo asi 50 masek, mohlo jich být více, ale díky i za to. Také na sále chybělo více lidí. A to nejen

z řad pořadatelů. Letos k této akci zodpovědně přistoupila pouze krojovaná chasa a z ostatních jen hrstka. A to byl čas přizpůsoben tak, aby i ti, kdo ráno vstávají do práce, se mohli zúčastnit. Škoda, mohla vzniknout pékna tradice.

Možná příště....

za pořadatele:
Anna Prčíková

RYBANA

Vážení spoluobčané, kamarádi

Po delší pauze mám tu možnost Vám sdělit a zhodnotit činnost našeho Občanského sdružení Rybana Mutěnice. V minulém roce se uskutečnil seriál závodů Rybář Rokytí 2006, který probíhal závodem i přes prázdniny. Zjistili jsme, že během prázdnin je většina dětí mimo Mutěnic nebo na dovolených s rodiči. Proto jsme se v letošním roce rozhodli závody uspořádat v dubnu, květnu a koncem června a finálový závod první týden v září. Loni jsme se jako již tradičně spoluúčastnili některých charitativních a kulturních akcí, které proběhly v KD v Mutěnicích. V listopadu jsme společně s diskotékou Eden pořádali již třetí ročník vyhlásování výsledků Mistrů Moravy motokár 2006. Této akce se zúčastnilo spousta lidí z celé Moravy, ale také ze zahraničí. V letošním roce

byl pozván jako host a účinkující zpěvák Karel Emanuel Gott, který se nakonec ujal funkce moderátora a celý večer vyhlášoval výsledky a v přestávkách zpíval. Jednalo se totiž o pravidelnou charitativní akci, kde vstupné je dobrovolné a výtěžek jde na dobročinné účely.

Další charitativní a kulturní akcí je Maškarní blues, roková mikulášská besídka, která se stala již neodmyslitelnou akcí, která se koná pravidelně v prosinci v kulturním domě, a výtěžek celé této akce je věnován také na dobročinné účely. Letos to byl v pořadí již třetí ročník a velmi nás překvapilo, kolik dospělých přišlo v originálních maskách vlastní výroby a také z půjčoven. Naše sdružení se této akce účastnilo také. Masky jsme byli společně vybrat v půjčovně v Brně. Atmosféru celého večera vyplňovaly kapely,

kteří jsou z části obsazeni občany Mutěnic. Hrála zde kapela SECON END, VELKÁ SVAČINA a hřebem večera bylo vystoupení písničkáře a nové vycházející hvězdy v tomto oboru zpěváka Xaviera Baumaxi. Tuto akci navštívilo kolem čtyřiceti masek a cca tři sta návštěvníků. Z této a minulé akce jsme nakonec vybrali 10 200,- Kč, které jsem osobně předal 21.12.2006 ředitelce Ústavu sociální péče v Kyjově paní Mgr. Andrešičové. V letošním roce byli zaměstnanci tohoto ústavu obzvláště potěšeni, protože právě za tyto peníze mohli dodělat nově budované rehabilitační oddělení a tyto peníze použili na doplacení druhé vířivé vany. Jako tradičně jsem absolvoval vánoční exkursi tohoto ústavu. Navštívil jsem tkalcovskou dílnu, keramickou dílnu, dřevo dílnu a dílnu proutěných výrobků

a jako vždy byli klienti tohoto ústavu ke mně přátelštější a velmi milí. Protože byl čas vánoční, tak jsem dostal ručně dělaný keramický kostelík od jednoho z klientů keramické dílny. Většina těchto výrobků se dá v ústavu zakoupit nebo objednat a musím říct, že v žádném hyper nebo super marketu takové bezkonkurenční věci nekoupíte. Navíc se jedná o ruční práci s cenou, za kterou by nikdo z nás nedělal. O tom svědčí také velký odbyt tkaných kobereců různých barev a motivů, které si můžete také objednat.

Co se týče akcí připravovaných pro tento rok, tak musím říct, že v plánu je opravdu dostatek sportovně-kulturního využití na rybnice U Rokytí. V neděli 29. dubna od 08.00 hod. odstartuje seriál závodů Rybář Rokytí 2007. Další závod pak proběhne v neděli 27. května od 08.00 hod. dopoledne a předposlední předprázdninový závod v neděli 1. července od 08.00 hod. Na sobotu 2. června je připraven branně-sportovní dětský den, kde si děti mohou

vyzkoušet horolezeckou stěnu, překážkovou dráhu, slaňování, nafukovací hrad, střelbu a spoustu dalších dovedností. Na letošní rok je naplánovaný také nultý ročník BEACH VOLEJBAL ROKYTÍ 2007, který je především pro občany Mutěnic a amatéry. Hrát se bude netradičně 4 VS 4. Tato akce je naplánována na sobotu 30. června na beach volejbalovém hřišti na rybnice U Rokytí. Během dne bude zajištěno občerstvení a udírna jak pro závodníky, tak pro hosty a návštěvníky této akce. Po skončení závodů společně přivítáme začátek prázdnin s posezením u táboráku a hudbou mutěnských interpretů. V případě deště by se akce posunula. Během prázdnin si děti mohou přijít vyzkoušet hrani beach volejbalu a chytání ryb. V případě zájmu a dostateku hráčů je v plánu DĚTSKÝ BEACH VOLEJBALOVÝ TURNAJ. Naším velkým přáním je vypuštění a vybagrování rybníku, zavápnění a nové zarybnění. Pokud se nám podaří zajistit finance v letošním

roce, tak rybník na podzim vypustíme a provedeme výlov. V zimě bychom ho nechali vybagrovat a na jaře roku 2008 bychom nasadili nové ryby. To vše záleží bohužel na financích, protože naše sdružení je neziskové a jako takové nemá vlastní prostředky na tyto činnosti. Věříme, že nám pomůže i obecní úřad a zastupitelé budou podporovat náš předložený rozpočet na plánované akce v roce 2007, který jsme si dle zákona jako občanské sdružení podali.

Závěrem bych chtěl shrnout činnost Občanského sdružení Rybana Mutěnice za rok 2006 velmi kladně a opět poděkovat všem členům i nečlenům našeho sdružení za jejich ochotu a pomoc při pořádání různých společenských, sportovních a kulturních akcí, které děláme ve svém volném čase. Samozřejmě bych chtěl také popřát všem kamarádům a občanům Mutěnic krásné Velikonoce a hodně síly a zdraví v dalším období.

Marek Ištvaněk

PLÁN AKCÍ OS RYBANA MUTĚNICE PRO ROK 2007

Rybář Rokytí 1. závod	Neděle 29. dubna od 8.00 hod
Rybář Rokytí 2. závod	Neděle 27. května od 8.00 hod
Rybář Rokytí 3. závod	Neděle 1. července od 8.00 hod
Rybář Rokytí FINÁLOVÝ ZÁVOD	Neděle 2. září od 8.00 hod
DĚTSKÝ DEN	Sobota 2. června od 10.00 hod do 15.00 hod
BEACH VOLEJBAL ROKYTÍ 2007	Sobota 30. června od 10.00 hod
Dětský brach volejbal přes prázdniny	Bude upřesněno

SPORT

MUTĚNICKÝ FOTBAL

Zimní příprava našich mužstev probíhala letos ve výrazně jiném duchu než v minulých sezónách. Pochopitelně část přípravy, hlavně u přípravky a u žáků, se odehrávala v tělocvičně, ale velká porce přípravy byla soustředěna na nově vybudovanou umělou trávu. Její výhody se v zimě naplno projevíly, a to i přestože zima byla letos neobyčejně mírná. O maximálním využití se mohli občané Mutěnic i různí cizí návštěvníci přesvědčit po večerech, kdy reflektory umělého osvětlení svítily do dáli, což bylo neklamným znamením, že se na umělce „něco hraje“. To „něco“ byly buď utkání zimního turnaje, přátelská utkání a nebo tréninky našich mužstev a také tréninky A-mužstva Šardic, které u nás 2x týdně trénovalo.

Turnaje se hrály na „umělce“ v období od půle ledna až do začátku března hned tři. Mužské turnaje byly „Vin Cup“ a „Megawaste Cup“, dorostenci měli svůj „Staropramen DC Cup“. V nejkvalitněji obsazeném „Vin Cupu“ se nejvíce dařilo favorizovaným divizním Šardicím, 2. místo obsadily Vacenovice a 3. místo Rohatec. V „Megawaste Cupu“ se k naší radosti z celkového vítězství v konkurenci hlavně mužstev z 1. B třídy těšilo naše B-mužstvo, které jediné body ztratilo za remizu s rezervou Šardic, která skončila na 2. místě. Ostatní zápasy naše „béčko“ vyhrálo. Střelecky se dařilo Vlčkovi, Robkovi a Pavelkovi, všichni vstřelili 3 branky. Na 3. místě se umístil Hodonín, který měl při stejném bodovém zisku se Starým

Poddvorovem o 1 (!) gól lepší skóre. „Béčko“ mělo ještě jeden primát. Ze všech mužstev na všech třech turnajích dostalo nejméně branek, jenom pět!

Dorostenecký „Staropramen DC Cup“ vyhrály Hovorany, druhý byl Kyjov a na 3. místě skončil Hodonín. Naši dorostenci dvakrát vyhráli a třikrát prohráli, což stačilo pouze na 5. místo. Potěšitelný byl ale nárůst formy dorostenců. Nejprve prohrávali, ale turnaj zakončili výhrami nad Dubňany a Rohatcem. To je nastartovalo k vítězné sérii, která pokračovala i v přátelských zápasech a snad bude pokračovat i v zápasech mistrovských. Nejvíce branek v turnaji (3) vstřelil navrátilce ze Šardic Lukáš Trávník, dvě přidali Jakub Novák a Pavel Kotásek. Ten byl u nás na zkoušku z Rohatce. Bohužel jeho dobré výkony zaujaly hodonínské funkcionáře, kteří ho zlákali do Hodonína. Tam však zatím ještě nepřestoupil, takže budeme zvědaví, v kterém oddíle nakonec na jaře

bude hrát. Výraznou posilou dorostu měl být další exšardický hráč Zdeněk Vagunda, který se do Mutěnic vrátil, zatím alespoň na hostování po dlouhých pěti a půl letech. Bohužel se v přípravě zranil, byl dokonce na operaci kolene, ale snad nám ještě v jarních bojích pomůže.

Žáci a přípravek se připravovali hlavně v tělocvičně. V té naší jsme uspořádali turnaje pro všechny tyto věkové kategorie. A světe div se, všechny jsme vyhráli my a dokonce jsme na nich neztratili ani bod! To je dobrá vizitka naší práce s mládeží, která není jednoduchá a stojí hlavně spoustu psychických sil všechny naše trenéry. Prvním turnajem byl v lednu turnaj přípravky, kde jsme se radovali z vítězství před druhými Ratiškovci a třetími Mikulčicemi. Nejlepším brankářem byl navíc vyhlášen Zbyněk Švagerka a nejlepším střelcem Lukáš Piškula. Byl to první turnaj zimní halové ligy, která pokračovala dalšími pěti turnaji. Tam se našim klukům dařilo se střídavými úspěchy. Na vině byla početná marodka včetně těch nejlepších hráčů a také trochu smůly při některých utkáních. Přesto je celkové 3. místo v naší skupině pěkným výsledkem našich nejmladších nadějí.

Po turnaji přípravek následoval v únoru turnaj starších žáků, kde jsme kromě suverénního vítězství opět získali i individuální trofeje. Nejlepším hráčem byl vyhlášen Marcel Čepil a nejlepším střelcem Radim Holešínský. Navíc všechny diváky skvělymi zákroky udivoval Jakub Chludil, který se po delší odmlce vrátil do naší branky. Poslední akcí byl 3. března turnaj mladších žáků, kde jsme triumfovali před Hovorany a Rohatcem. Nejlepším hráčem byl navíc vyhlášen Matěj Špěra, kterému výborně sekundovali hlavně Pavel Hanák a David Prčík. Všechny

tyto dobré výsledky ukazují, že talenty se u nás pořád rodí, s mládeží se dobře pracuje a do budoucna je na čem stavět. V danou chvíli však musíme mít dva jasné cíle. Postoupit s žáky do krajské soutěže a udělat všechno pro záchranu dorostu v krajské soutěži. Bez dobré konkurence a tím pádem i soutěže nám dobří hráči nevyrostou.

Na závěr se podívejme na přípravu A-mužstva. To se zúčastnilo dvou soustředění. V lednu v domácích podmínkách nabírali hráči fyzickou kondici a na přelomu února a března absolvovali herní soustředění v Luhačovicích. V přípravě odehrálo celkem 10 utkání s aktivní bilancí 4 výhry, 3 remízy a 3 prohry. Nejcennější výhry jsme dosáhli doma s druholigovou Bystřicí, kterou jsme rozdrtili 3:0, a zajímavá je i naše výhra nad Znojmem 8:1. Naopak radost nám určitě neudělala generálka s Rousínovem. Namlsaní diváci očekávali koncert našeho celku, místo toho přišla nezábavná hra z naší strany, vyloučení Dorotika, kterého nahradil v sestavě jediný (!) náhradník Pekár a nakonec výsledek 1:1. Nejlepšími střelci v přípravě byli slovenští útočníci Juraj Škripec (4 branky) a Marián Molnár (3). V zimě bylo v našem kádru tradičně „větrno“. Odešli střelec Košťurík do Fulneku, Novák do Vítkovic, Ráček do Rakouska, na hostování do Třebíče brankář Beer a do Šardic Kopčil, hostování skončilo Mackovi z Velké n. Vel. a Dupalovi z 1. FC Brno a Kučera přestoupil zpátky do Velké nad Veličkou. Naopak přišli útočníci Juraj Škripec a záložník Radek Dorotík na hostování ze Zlína, vytáhlý útočník Matuš Pekár na přestup z Bohemians Praha, záložník Rudolf Obal na hostování ze slovenského Trenčína a nakonec do brány z Baníku Ostrava reprezentant do 20 let Radek Petr, který by měl

Mladší žáci FK Mutěnice, vítězové turnaje mladších žáků v Mutěnicích 3.3.07 - Stojí zleva: David Bíza, David Prčík, Jan Švagerka, Filip Kratochvíla, Josef Čepil - Dole zleva: Pavel Hanák, Matěj Špera, Martin Smíd, Dušan Ráb, Kristýna Musilová

po odchodu Beera zaujmout post jedničky mezi tyčemi.

Jak se našim mužstvům daří v soutěži při četbě těchto řádků už trochu víme. Z výše uvedeného výčtu je však jasně patrné, že se připravovali poctivě, což by se mělo na hřišti projevit.

Z mimosportovní činnosti FK nám letos vypadl tradiční Ples fotbalistů, který se nám nepodařilo uspořádat. Náplastí by měl být Letní filmový festival, který se po dvouroční pauze uskuteční pravděpodobně od 11. do 15. července letošního roku. O programu kina budete všichni včas informováni.

Více informací o mutěnickém fotbale můžete najít na nově zřízených internetových stránkách www.mutenicefk.wz.cz, které provozuje hráč B-mužstva Marek Kourek. Přestože je určitě co zlepšovat, první krok byl udělán a záleží teď na nás, jak se budou stránky rozvíjet.

FK Mutěnice ženy

Součástí FK Mutěnice jsou i ženy. Loňský podzim si vedly v neoficiální soutěži celkem dobře. Remíza s Kloboučkama, kde hrají druholigové hráčky, dává tušit, že jsou dobře připraveny trenéry Petrem Štěpánkem

a Jiřím Pavkou bojovat o nejlepší umístění v tabulce. Čtvrté místo v této tabulce, na kterém přezimujeme, je dostačující zárukou, že v jarní části budeme bojovat o lepší příčku. Čtvrtým místem navazujeme i na čtvrtém ročníku Vánočního turnaje v tělocvičně v Mutěnicích, na tomto turnaji byla vyhlášena nejlepší hráčka Romana Čepilová (obrana) a nejlepší brankářka mladičká Lucka Pavková, obě z Mutěnic. Druhým místem ve Vracově, kde nás o prvenství připravil jen NESYT Hodonín, hrající 2. ligu a třetím místem na Hovoranském turnaji zakončujeme zimní

část halových turnajů. Nyní se připravujeme na umělé trávě na nastávající sezónu, která nám jistě přinese mnoho příjemných překvapení. Ženy přeji svým kolegům v kopačkách mnoho úspěchů v mistrovských bojích. Informace pro příznivce ženské kopané: ČMFS chystá pro ženy třetí ligu již tento rok.

Závěrem přejeme všem mutěnickým občanům příjemné prožití velikonočních svátků a také pěkné fotbalové zážitky v našem sportovním areálu Pod Búdama.

Petr Blaha

TENISOVÝ ODDÍL MUTĚNICE

Tenisový oddíl byl založen na principu rekreačního tenisu. Většina členů provozuje svoji činnost po celý rok. Využíváme v první řadě sportovišť dostupných v naší obci. V létě se hraje na antukovém tenisovém kurtu, který se nachází ve fotbalovém areálu Pod Búdama a v zimě využíváme tělocvičny ZŠ. Velkým přínosem pro tenisové vyžití hlavně v letním období je vybudování tenisového kurtu s umělou plochou.

Antukový kurt na hřišti využívají v první řadě členové oddílu, ale také ho může využívat mutěnická veřejnost. Tento kurt bude v plném provozu (dle počasí) od měsíce května. Zájemci o pronájem kurtu se mohou přihlásit u hospodáře pana Nováka Petra, osobně nebo na mobilu 776704671.

Každoročně pořádáme letní i zimní turnaje ve čtyřhrách, na které zveme i nečleny tenisového oddílu. Letos v lednu to byl jubilejní X. ročník novoročního tenisového turnaje ve čtyřhrách, který se konal v místní tělocvičně. Turnaj byl celodenní, přihlásilo se 7 dvojic, hrálo se systémem každý s každým a na konec bylo vyhlášeno pořadí a předány hodnotné ceny.

Jan Němec

Konečné pořadí:

1. Němec Svatopluk	Čejka Petr
2. Nedvídek Petr	Macháček Milan
3. Kovár Zbyněk	Špéra Petr
4. Toman Radim	Brabc Josef
5. Tihlařík Aleš	Horák Dušan
6. Vyškovský Petr	Bušek Miroslav
7. Blahuta Vladimír	Froněk Vít

*Naše krédo: nehrajeme pro peníze,
ale pro zdraví, pro vítězství a pro radost !*

Biketriálová sezóna

V loňském roce startoval Tomáš Ilčík, člen biketriálového oddílu TJ Sokol ČSAD Hodonín, poprvé v kategorii CADET (15-16 let), ve které už jsou stejné náročné tratě jako u dospělých seniorů. Vyšší kategorií už je jen ELITE, do které postupují jen ti nejlepší závodníci starší sedmnácti let.

Patnáctiletý Tomáš si přál umístit se do 3. místa v Mistrovství ČR a nominovat se na Mistrovství Evropy a světa. Titul druhého vicemistra ČR převzal na listopadovém sportovním veletrhu Sportlife v Brně, kde se konal, jak už se stalo tradicí, poslední závod sezony.

V desetidílném seriálu Mistrovství ČR ho dokázali porazit pouze dva starší biketriálisti Michal Piňos z Olomouce a Josef Táborský z Jemnice.

Přestože nominace na Mistrovství světa vyšla, letošní světovou sezonu vynechal. Závody v Singapuru a Japonsku byly nad finanční možnosti rodičů i sponzorů.

Dokázal se však prosadit na evropském Mistrovství,

nejdříve v hale ve slovenském Púchově, kde skončil na 8. místě ve své kategorii, a poté v Blansku na Mistrovství Evropy, kde reprezentoval republiku v kategorii do 18 let a skončil na pěkném 7. místě. Dokázal tak porazit i své starší kolegy z reprezentace a Evropy. Dalším mezinárodním závodem byl evropský pohár v Popradu, kde si 4. místem ve své věkové kategorii potvrdil svou pozici evropské biketriálové špičky.

Tomáš je držitelem tří titulů mistrů ČR. V letošním roce by chtěl získat čtvrtý titul, zároveň se nominovat do elitní kategorie a samozřejmě jako reprezentant ČR získat

nominace na Mistrovství Evropy a světa. Vzhledem k tomu, že nastala změna v jeho věkové kategorii, která se rozšíří o jezdce do 17 let včetně, bude to mít patnáctiletý Tomáš v letošním desetidílném seriálu Mistrovství ČR těžké. Popřejme mu proto pevné zdraví a také kapičku štěstí, kterého je potřeba v každém sportu..

Závěrem se patří poděkovat všem sponzorům za podporu nejen v loňské sezoně, především Obci Mutěnice, a. s. ČSAD Hodonín, TJ Sokolu Hodonín, Disco Edenu Mutěnice a Hardcoru Hodonín.

Roman Ilčík
www.biketrialtom.com

MLADÍ HASIČI - SOPTÍCI INFORMUJÍ

Vážení občané a příznivci našeho hasičského sportu, po delší odmlce Vás chceme znovu seznámit s naší činností s mládeží. Nejdříve o dění v roce 2006: V zimním období, kdy přálo počasí svou štědrou nadílkou sněhu, jsme neváhali využít příležitosti k sáňkování a stavění sněhuláků u školy. S prvními náznaky jara jsme začali oprašovat náradí a skládat mužstvo mladších žáků (8 členů).

Pro zpestření přípravy na soutěže jsme uspořádali 3 denní soustředění, které se konalo ve Strážnici. Účastnili se ho i mladí hasiči z Radějova. Zaměřili jsme se zejména na štafetu 4x60m a požární útok.

Od května do června se každou nedělí konaly soutěže. A to v Žeravicích, kde jsme skončili na 11. místě, v Místříně na 3. místě. Na okresním kole – HRY PLAMEN – v Kyjově jsme obsadili 6. místo, v Rohatci 8. místo, v Ratiškovcích 6. místo, ve Strážnici 3. místo a ve Svatobořicích 2. místo.

V červnu na závěr sezóny jsme uspořádali táborák, který se vydařil jak počasím, tak i zábavou. 15. – 17. června jsme se společně s Radějovem vydali do Jánských koupelí, kde nám členové požární jednotky v Opavě předvedli ukázky požární techniky, kterou jsme si také mohli vyzkoušet (jízdou na nafukovacích člunech – RAFTY, horolezecké uzlování i lezení po umělé stěně, první pomoc...).

Na začátku září jsme si udělali brigádu kolem hasičské zbrojnice a nachystali hadice na podzimní soutěže. První se konala v Radějově, kde jsme skončili na 11. místě. Poté jsme se připravovali na branný závod,

který byl 7.10.2006 v Bzenci na Litneru – zde jsme vybojovali 16. místo.

Na ukončení sezóny a konce roku měly děti vánoční besídku, kam jsme pozvali jednatele ze sboru Hanku Konečnou, Jiřinu Blažkovou a Jirku Hanáka.

V letošním roce budeme opět pořádat soustředění ve Strážnici a od května objíždět soutěže.

A proto vyzýváme děti ve věku 7 – 11 let, aby přišly mezi nás.

ZÁJMOVÝ KROUŽEK KOLEKTIV MLADÝCH HASIČŮ

Chceš si užít spoustu legrace? Seznámit se se spoustou novými kamarády, či se jen sejit se svými starými kamarády u nás v Hasičské zbrojnici? Tak neváhej a přijď mezi nás – Mladé hasiče. Nejenom že se tu budeš bavit, ale naučíš se i spoustu nových věcí, jako např. jak hasit, léčit zraněného nebo střílet ze vzduchovky jako přípravu na branný závod. Ptáš se, co je branný závod? Tak to je soutěž, která se koná jednou za rok a prověří se tam tvé znalosti z hasičky. Ale to není vše. Hlavní náplní jsou soutěže, na které jezdíme po celém okrese. Na soutěžích běháme štafety a provádíme požární útok. Ještě ses pořad nerozhodl? Když je zájem, rádi jezdíme do ZOO nebo i do kina. A to ještě není všechno. Před velkými prázdninami se koná velký táborák na ukončení sezóny. Tak co, chceš přijít? Můžeš, a to každý pátek od 1600 hod. Těšíme se na tebe, mladý hasiči.

*Za SDH Mutěnice
Marie Hanáková*

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narození:

03. 12. 2006	Kristýna Gertnerová	Lipová 317
14. 12. 2006	Adam Hlaváč	Školní 998
16. 02. 2007	Dalibor Vlašic	Zahradní 458
17. 02. 2007	Natalie Lamáčková	Družstevní 808
20. 02. 2007	Lukáš Bolfik	Nedělní 1006

Sňatky:

03. 03. 2007	Ivan Hornáček Anna Málková	Vinařská 710 Nová 861
--------------	-------------------------------	--------------------------

Úmrtí:

29. 01. 2007	Anežka Holečková	Zahradní 378	ve věku 95 let
31. 01. 2007	Anna Forchová	Vincence Bednáře 588	ve věku nedož. 79 let
02. 02. 2007	Františka Flajсарová	Údolní 766	ve věku 91 let
03. 02. 2007	Olga Fialová	Slovácká 8	ve věku nedož. 78 let
23. 02. 2007	Josef Joch	Vincence Bednáře 99	ve věku nedož. 56 let
08. 03. 2007	Josef Brabc	Nádražní 522	ve věku nedož. 69 let
08. 03. 2007	František Havlík	Masarykova 181	ve věku 49 let
15. 03. 2007	Anežka Špérová	Družstevní 808	ve věku 79 let

Blahopřání:

75 let:

12. 01. 1932	Františka Bařinová	Vincence Bednáře 92
15. 01. 1932	Bedřich Stávek	Nová 878
20. 01. 1932	Miroslav Skřápek	Nová 850
22. 01. 1932	Miroslav Miklík	Lomená 20

---

08. 02. 1932	Božena Bravencová	Květná 379
23. 02. 1932	Drahomíra Stávková	Nová 878
04. 03. 1932	Stanislav Bukovský	Zahradní 885
11. 03. 1932	Božena Bizová	Zahradní 888

80 let:

22. 02. 1927	Martin Trávník	Okružní 163
03. 03. 1927	Anežka Šindarová	Masarykova 184
23. 03. 1927	Marie Čepilová	Nová 861
29. 03. 1927	Anežka Bílková	Tržní 925

85 let:

27. 01. 1922	Marie Havlíková	Brněnská 489
31. 01. 1922	Ludmila Miklíková	Hasičská 862

92 let:

01. 01. 1915	Juliána Švagerková	Ořechová 364
--------------	--------------------	--------------

93 let:

23. 02. 1914	Matěj Hajduch	Nová 833
28. 03. 1914	Marie Šupová	Brněnská 224

94 let:

12. 02. 1913	Marie Mokrušová	Luční 150
--------------	-----------------	-----------

95 let:

27. 02. 1912	Julie Drgáčová	Masarykova 61
--------------	----------------	---------------

99 let:

01. 02. 1908	Marie Bilská	Tržní 1037
--------------	--------------	------------

*Hana Svobodová
matrikářka*

MUTĚNICE NA POHLEDNICÍCH A FOTOGRAFIÍCH

Slavnost Vzkříšení v roce 1946. Dříve se tento průvod obcí konával v sobotu před Velikonocemi za účasti elity obce. Foto: mládenec –Břetislav Škopík s korouhví, nadlesní – Rudolf Löffler, přednosta železniční stanice – Karel Cetkovský, major – Šimon Drgáč, mládenec –Petr Záleský, ředitel Vinařského družstva – Josef Pelc.

Dříve bývaly pohřby od domu zemřelého, rakev neslo šest mužů nebo zemřelého vezlo pohřební auto. Doprovod: P. Josef Ondra, kostelník František Hanáček, ministrant František Hanáček – syn. Poslední pohřeb od domu měl Josef Janoušek. Tehdy byl duchovní správce P. Vladimír Sommr.

Slavnost Božího Těla v roce 1999. Průvod ministrantů před knězem.